

Bruksela, 2 czerwca 2023 r.
(OR. en)

10133/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0163(COD)

TRANS 222
MAR 81
CODEC 1017

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	1 czerwca 2023 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2023) 269 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1406/2002

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 269 final.

Załącznik: COM(2023) 269 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 1.6.2023 r.
COM(2023) 269 final

2023/0163 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego i uchylające rozporządzenie
(WE) nr 1406/2002**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2023) 147 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Pierwsze elementy europejskiej polityki w zakresie bezpieczeństwa morskiego powstały na początku lat dziewięćdziesiątych XX w., po wypadkach tankowców Aegean Sea (1992 r.) i Brear (1993 r.). Wraz z rozwojem handlu międzynarodowego i postępującą integracją rynku wewnętrznego UE wzrosła działalność żegluga w Europie i na otaczających ją wodach. Jednocześnie dostrzeżono zagrożenia związane z działalnością żegluga, a co za tym idzie, zwrócono uwagę na potrzebę podjęcia w Europie bardziej zdecydowanych działań na rzecz bezpieczeństwa morskiego. Przepisy dotyczące kontroli przeprowadzanej przez państwo portu i instytucji klasyfikacyjnych (uznanych organizacji) wprowadzono już w latach dziewięćdziesiątych XX w. Działania podejmowane na szczeblu UE w tej dziedzinie znacząco przyspieszyły po wypadkach tankowców Erika (1999 r.) i Prestige (2002 r.). Wypadki te wyrządziły wiążące się z bardzo wysokimi kosztami szkody w środowisku, a także w sektorach rybołówstwa i turystyki, co pozwoliło dostrzec potrzebę uaktualnienia unijnych ram prawnych dotyczących bezpieczeństwa morskiego oraz potrzebę wprowadzenia praktycznych środków zapobiegania zanieczyszczeniu i reagowania na nie. W następstwie wypadku tankowca Erika opracowano wnioski dotyczące pakietów bezpieczeństwa morskiego *Erika I* (COM(2000) 142) i *Erika II* (COM(2000) 802). Zawierały one odpowiednio zestaw środków krótkoterminowych oraz zestaw bardziej złożonych, długoterminowych działań mających na celu wzmocnienie europejskiej polityki w zakresie bezpieczeństwa morskiego.

W szczególności w pakiecie *Erika II* przewidziano utworzenie Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA) („Agencja”), której zadaniem miało być zapewnienie wsparcia Komisji i państwom członkowskim UE w stosowaniu i monitorowaniu przepisów UE w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego oraz w ocenie ich skuteczności. Następnie EMSA ustanowiono rozporządzeniem (WE) nr 1406/2002 z dnia 27 czerwca 2002 r. „w celu zapewnienia wysokiego, jednolitego i skutecznego poziomu bezpieczeństwa na morzu i zapobiegania zanieczyszczeniu ze statków we Wspólnocie”.

Po przyjęciu rozporządzenia ustanawiającego Agencję wprowadzano do niego kolejne poprawki, stopniowo rozszerzając cele i zadania Agencji, aby dostosować jej działania do zmian w polityce morskiej UE. Od 2002 r. rozporządzenie (WE) nr 1406/2002 zmieniano pięciokrotnie, głównie ze względu na zmiany w prawodawstwie morskim UE.

W 2017 r. przeprowadzono ocenę zewnętrzną EMSA, w wyniku której stwierdzono, że choć postawione przed nią cele, a także prowadzone przez nią działania i osiągnięte wyniki są odpowiednie, to konieczne może być wprowadzenie zmian w jej mandacie, tak aby dostosować go do zmian w prawodawstwie, sektorze i pojawiających się priorytetów politycznych.

Ponadto w Europejskim Zielonym Ładzie ogłoszonym w grudniu 2019 r. podkreślono potrzebę przyspieszenia przejścia na gospodarkę o zerowym poziomie emisji zanieczyszczeń i neutralną dla klimatu, w tym przez przejście na mobilność zgodną z zasadami zrównoważonego rozwoju wraz z wyraźnym przejściem na czystsze paliwa i bardziej zrównoważony transport w sektorze morskim. Ta nowa strategia stanowi rozwinięcie

wprowadzonych w 2012 r. przepisów dotyczących zawartości siarki w paliwach żeglugowych¹ oraz przepisów dotyczących monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji CO₂ z 2015 r.² Aby osiągnąć zamierzony cel, Komisja przyjęła w grudniu 2020 r. kompleksową strategię na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności, obejmującą przegląd rozporządzenia ustanawiającego EMSA (działanie 77 w planie działania towarzyszącym strategii³).

Mandat Agencji należy poddać przeglądowi z następujących powodów: 1) mandat ten nie odzwierciedla we właściwy sposób obecnego zakresu działań EMSA ze względu na zmieniające się potrzeby sektora morskiego i nowe ramy regulacyjne UE w tej dziedzinie; 2) przepisy administracyjne i finansowe związane z tym mandatem nie odzwierciedlają najnowszych ram regulacyjnych UE dotyczących zarządzania agencjami; oraz 3) Agencja dysponuje ograniczonymi zasobami, z których musi finansować zarówno swoje bieżące zadania, jak i nowe zadania i działania wynikające z potrzeb sektora, takich jak zielona transformacja, lub ze zmian legislacyjnych, takich jak nowy pakiet dotyczący bezpieczeństwa morskiego.

Proponowana zmiana mandatu EMSA ma na celu: 1) lepsze osadzenie i odzwierciedlenie obecnych zadań i celów Agencji w rozporządzeniu ją ustanawiającym, tak aby posiadała ona prawny mandat do ich wypełniania i wspierania państw członkowskich i Komisji niezbędną pomocą techniczną, operacyjną i naukową służącą zapewnieniu bezpieczeństwa morskiego i ochrony na morzu oraz transformacji ekologicznej i cyfrowej sektora; 2) zapewnienie, by rozporządzenie ustanawiające EMSA zawierało rozwiązania nieulegające dezaktualizacji, przez nadanie mu elastyczności pozwalającej na włączenie do niego nowych zadań odpowiadających zmieniającym się potrzebom sektora morskiego; oraz 3) zagwarantowanie Agencji odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych, jakie są niezbędne do wypełniania jej roli.

Od 2002 r., kiedy przyjęto pierwotną wersję rozporządzenia ustanawiającego Agencję, w sektorze morskim nastąpił szereg zmian. W rezultacie rozporządzenie ustanawiające Agencję zmieniano pięciokrotnie, przy czym zmiana z 2013 r. wprowadziła rozróżnienie między zadaniami podstawowymi i dodatkowymi, które od tego czasu stało się nieaktualne. Ponadto od czasu ostatniej istotnej zmiany aktu ustanawiającego Agencję w 2013 r. zmieniono również przepisy dotyczące zarządzania administracyjnego i finansowego agencjami UE. W związku z tą zdezaktualizowaną strukturą mandatu w połączeniu z potrzebą włączenia i odzwierciedlenia nowych zadań EMSA w dziedzinach bezpieczeństwa morskiego, zrównoważonego rozwoju, obniżenia emisyjności, ochrony i cyberbezpieczeństwa, nadzoru i wspierania zarządzania kryzysowego konieczne jest przyjęcie nowego rozporządzenia EMSA, które zastąpi rozporządzenie ustanawiające EMSA.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/33/UE z dnia 21 listopada 2012 r. zmieniająca dyrektywę Rady 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych, zastąpiona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/802 z dnia 11 maja 2016 r. odnoszącą się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego oraz zmiany dyrektywy 2009/16/WE.

³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności – europejski transport na drodze ku przyszłości”, COM(2020) 789 final.

Nowe rozporządzenie pomoże również uporządkować strukturę aktu prawnego (np. poprzez usunięcie rozróżnienia między zadaniami podstawowymi i dodatkowymi oraz dodanie nowych zadań w poszczególnych obszarach działania Agencji). W rezultacie w nowym rozporządzeniu zostaną utrzymane zadania, które znalazły już odzwierciedlenie w dotychczasowym mandacie Agencji, a jednocześnie uwzględnione zostaną nowe zadania i przepisy administracyjne i finansowe zostaną zaktualizowane w sposób dostosowujący je do nowych ram prawnych.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Rozporządzeniem powierza się EMSA zadanie wspierania państw członkowskich i Komisji pod względem technicznym i operacyjnym w szerokim zakresie działań wynikających z różnych aktów prawnych składających się na prawodawstwo morskie.

W dziedzinie bezpieczeństwa morskiego w rozporządzeniu przewidziano wsparcie Komisji i państw członkowskich przez EMSA we wdrażaniu dyrektywy 2009/21/WE w sprawie zgodności z wymaganiami dotyczącymi państwa bandery, dyrektywy 2009/16/WE w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu oraz dyrektywy 2009/18/WE ustanawiającej podstawowe zasady regulujące dochodzenia w sprawach wypadków w sektorze transportu morskiego. W przeglądzie uwzględniono nowe wnioski Komisji dotyczące zmiany tych trzech dyrektyw. Ponadto rozporządzenie jest powiązane z przepisami UE dotyczącymi bezpieczeństwa i rejestracji statków pasażerskich, w szczególności z dyrektywą 2009/45/WE w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich oraz dyrektywą Rady 98/41/WE w sprawie rejestracji osób podróżujących na pokładzie statków pasażerskich płynących do portów państw członkowskich Wspólnoty lub z portów państw członkowskich Wspólnoty. Agencja powinna kontynuować tworzenie odpowiednich baz danych i narzędzi, które służą wdrażaniu tych dyrektyw, i nadal aktywnie wspierać ogólne bezpieczeństwo statków pasażerskich. Ponadto w rozporządzeniu zaproponowano, aby Agencja nadal uczestniczyła we wdrażaniu przepisów dotyczących „uznanych organizacji” na mocy rozporządzenia (WE) nr 391/2009 w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach, a także dyrektywy 2014/90/UE w sprawie wyposażenia morskiego oraz dyrektywy (UE) 2022/993 w sprawie minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy.

W dziedzinie zrównoważonego rozwoju Agencja powinna kontynuować i rozszerzać swoją pomoc we wdrażaniu nowych proponowanych przepisów dotyczących zanieczyszczenia pochodzącego ze statków⁴ oraz wprowadzenia sankcji w przypadku naruszenia prawa, jednocześnie nadal zapewniając wsparcie we wdrażaniu dyrektywy uzupełniającej (UE) 2019/883 w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków. We wniosku upoważniono również Agencję do dalszego wspierania wykonania dyrektywy 2008/56/WE ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) oraz dyrektywy (UE) 2016/802 odnoszącej się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych. Ponadto we wniosku uwzględniono bieżące prace Agencji mające na celu wspieranie wdrażania rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 w sprawie recyklingu statków.

⁴ Dyrektywa 2005/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków oraz wprowadzenia sankcji w przypadku naruszenia prawa, Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 11.

W dziedzinie obniżenia emisyjności żeglugi Agencja ma wspierać Komisję i państwa członkowskie we wdrażaniu nowych przepisów dotyczących stosowania paliw odnawialnych i niskoemisyjnych w transporcie morskim oraz przepisów wynikających z rozszerzenia unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji na transport morski⁵. Takie działania będą stanowić uzupełnienie usług już świadczonych przez Agencję i nadal będzie ona zobowiązana do zapewniania Komisji i państwom członkowskim wsparcia w związku z wdrażaniem rozporządzenia (UE) 2015/757 w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego.

W dziedzinie ochrony w rozporządzeniu proponuje się kontynuację wsparcia, jakie Agencja oferuje Komisji przy wdrażaniu rozporządzenia (WE) nr 725/2004 w sprawie wzmocnienia ochrony statków i obiektów portowych.

Jeśli chodzi o monitorowanie i nadzór pozycji statków na morzu, wniosek jest zgodny z zadaniami, które Agencja już wykonuje w ramach wdrażania dyrektywy 2002/59/WE ustanawiającej wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków.

Ponadto wniosek jest zgodny z zadaniami powierzonymi Komisji na mocy rozporządzenia (UE) 2019/1239 ustanawiającego europejski system morskich pojedynczych punktów kontaktowych oraz zobowiązuje Agencję do dalszego wspierania Komisji w wykonywaniu tych zadań.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek wspiera wdrażanie polityki i priorytetów politycznych Unii odzwierciedlonych w Europejskim Zielonym Ładzie, kompleksowej strategii na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności oraz pakiecie „Gotowi na 55”. Jest również zgodny z ostatnimi zapowiadzanymi działaniami w obszarze ochrony na morzu oraz nowym komunikatem przyjętym przez Komisję Europejską i Wysokiego Przedstawiciela w sprawie udoskonalonej strategii Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego w celu zapewnienia pokojowego korzystania z mórz i ochrony obszarów morskich przed nowymi zagrożeniami⁶.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

W tytule VI (art. 90–100) Traktu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) ustanowiono prerogatywę UE w zakresie przyjmowania przepisów dotyczących wspólnej polityki transportowej, a zatem UE ma prawo do działania na mocy Traktatu przez ustanowienie Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego. Zgodnie z art. 100 ust. 2 TFUE prawodawca Unii może ustanowić odpowiednie przepisy dotyczące transportu morskiego. Art. 91 ust. 1 lit. a) TFUE stanowi, że Unia posiada kompetencje w dziedzinie transportu do ustanawiania wspólnych reguł mających zastosowanie do transportu międzynarodowego.

⁵ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE, Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

⁶ Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie aktualizacji strategii Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego i jej planu działania „Udoskonalona strategia Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego w obliczu zmieniających się zagrożeń morskich”, JOIN(2023) 8 final.

W związku z tym podstawą proponowanego rozporządzenia byłby art. 100 ust. 2 TFUE, który stanowił podstawę prawną rozporządzenia 1406/2002.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Zasada pomocniczości jest w pełni przestrzegana, biorąc pod uwagę, że istnieje potrzeba interwencji UE w celu wsparcia państw członkowskich i Komisji w osiągnięciu wymaganego poziomu bezpieczeństwa morskiego, ochrony na morzu oraz ochrony środowiska morskiego w UE.

Ponadto od czasu ustanowienia Agencji w 2002 r. potwierdzono skuteczność jej działań oraz uznano, że istnieje potrzeba powołania zdecentralizowanej agencji UE wspierającej Komisję i państwa członkowskie w odpowiednich obszarach polityki, ponieważ bez EMSA wiele zadań wynikających z przepisów UE w dziedzinie polityki morskiej albo nie mogłoby być realizowanych na tym samym poziomie jakości, albo zachodziłoby ryzyko, że działania podejmowane przez państwa członkowskie dublowałyby się.

- **Proporcjonalność**

Niniejszy wniosek jest proporcjonalny, ponieważ jest to jedyny sposób na wprowadzenie niezbędnych zmian w mandacie Agencji.

Celem działań na szczeblu UE nie jest zastąpienie działań lub organów krajowych ani zakwestionowanie ich znaczenia. We wniosku nie przewidziano dla Agencji nowych zadań z wyjątkiem tych, które Agencja podjęła już w poprzednich latach, aby pomóc Komisji i państwom członkowskim we wdrażaniu odpowiednich obszarów polityki, a także nowych zadań wynikających z pakietu „Gotowi na 55” i pakietu dotyczącego bezpieczeństwa morskiego. W związku z tym wniosek ma na celu lepsze odzwierciedlenie obecnej sytuacji pod względem prawnym.

- **Wybór instrumentu**

Zważywszy, że niniejszy wniosek ma na celu zastąpienie istniejącego rozporządzenia, uznaje się, że najbardziej odpowiednim instrumentem jest rozporządzenie.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Mandat EMSA poddano dwóm ocenom zewnętrznym, odpowiednio w 2008 r. i 2017 r. W pierwszej z nich przedstawiono ogólną pozytywną ocenę Agencji, stwierdzając, że „wypełniła ona lukę w obszarze bezpieczeństwa morskiego w Unii Europejskiej”⁷. Zawarto w niej 11 zaleceń, które zgodnie z oceną przeprowadzoną w 2017 r. zostały w pełni wdrożone. W drugiej ocenie, poświęconej okresowi 2013–2016, potwierdzono ogólną pozytywną ocenę Agencji zawartą w poprzedniej analizie, stwierdzając, że EMSA wnosi kluczowy wkład w „zwiększanie bezpieczeństwa i ochrony środowiska morskiego, a także

⁷ COWI, Evaluation of the European Maritime Safety Agency [Ocena działań Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego], kwiecień 2008 r., s. 60 pdf.

poprawę zdolności państw członkowskich do zapobiegania zanieczyszczeniu mórz i reagowania na nie”⁸.

Niezależnie od ogólnie pozytywnego wyniku tych ocen w ocenie z 2017 r. podkreślono, że w przyszłości prawdopodobnie konieczne będzie rozszerzenie mandatu EMSA, dzięki czemu będzie ona mogła skuteczniej wspierać Komisję i państwa członkowskie, a pośrednio także sektor morski. Zgodnie z ogólną konkluzją oceny z 2017 r. „wycofanie lub ograniczenie mandatu EMSA miałyby znaczący negatywny wpływ na bezpieczeństwo morskie i ochronę na morzu w Europie”⁹.

W 2017 r. przeprowadzono również szczegółową ocenę opłacalności i efektywności kosztowej usług EMSA w zakresie reagowania na wycieki ropy naftowej¹⁰. W ocenie tej stwierdzono, że EMSA odpowiednio wywiązuje się ze swojego mandatu polegającego na zapewnieniu pomocy operacyjnej i wsparcia w zakresie wycieków ropy naftowej. W szczególności działania Agencji w tym zakresie uznano za efektywne kosztowo w porównaniu z konsekwencjami gospodarczymi, które wynikałyby z braku zdolności Agencji do reagowania na wycieki ropy naftowej i zapobiegania ich przedostawaniu się do wybrzeża. Ocena zawierała zestaw zaleceń mających na celu poprawę reagowania operacyjnego.

Ponadto w 2018 r. Komisja przeprowadziła ocenę adekwatności strategii UE w zakresie transportu morskiego z 2009 r.¹¹ W ocenie tej podkreślono wkład EMSA w zaangażowanie UE na rzecz transportu morskiego, polegający na zapewnieniu szkoleń, budowaniu zdolności, udzielaniu pomocy technicznej i udostępnianiu wspólnych baz danych. W sprawozdaniu tym podkreślono w szczególności wartość dodaną EMSA w zakresie jej roli w prowadzeniu systemów na szczeblu UE, takich jak SafeSeaNet, THETIS i, choć w mniejszym stopniu, bazy danych Europejskiej Platformy Informacyjnej w sprawie Wypadków Morskich (EMCIP) do celów badania wypadków, oraz promowania ich rozwoju. W tym kontekście w ramach oceny adekwatności zalecono dalsze rozwijanie zdolności EMSA, z naciskiem na promowanie systemów cyfrowych, aplikacji i baz danych EMSA oraz inwestowanie w nie.

⁸ Ramboll Management Consulting, Evaluation on the Implementation of the Regulation (EC) No 1406/2002 Establishing EMSA [Ocena wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 1406/2002 ustanawiającego EMSA], maj 2017 r., s. 156 <http://www.emsa.europa.eu/publications/item/3092-emsa-guidance-on-the-inventory-of-hazardous-materials-3092.html>

⁹ Ramboll Management Consulting, Evaluation on the Implementation of the Regulation (EC) No 1406/2002 Establishing EMSA [Ocena wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 1406/2002 ustanawiającego EMSA], maj 2017 r., s. 155 <http://www.emsa.europa.eu/publications/item/3092-emsa-guidance-on-the-inventory-of-hazardous-materials-3092.html>

¹⁰ Ramboll Management Consulting, Study on the Cost Effectiveness and Efficiency of EMSA's Oil Pollution Response Services [Badanie opłacalności i efektywności kosztowej usług EMSA w zakresie reagowania na wycieki ropy naftowej], kwiecień 2017 r., <https://ec.europa.eu/transport/sites/default/files/2018-cost-effectiveness-and-efficiency-of-emsa-oil-pollution-response-services.pdf>

¹¹ Ocena adekwatności transportu morskiego w odniesieniu do przepisów dotyczących odpowiedzialności państwa bandery, badania wypadków, kontroli przeprowadzanej przez państwo portu, systemu monitorowania i informacji o ruchu statków oraz formalności sprawozdawczych obowiązujących statki wchodzące do lub wychodzące z portów państw członkowskich, dokument roboczy służb Komisji, maj 2018 r., <https://ec.europa.eu/transport/sites/default/files/3rd-mobility-pack/swd20180228-fitness-check.pdf>

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Najważniejsze konsultacje przeprowadzone w ramach prac nad obecnym wnioskiem obejmowały następujące działania:

- otwarte konsultacje publiczne zorganizowane przez Komisję w dniach od 28 marca 2022 r. do 20 czerwca 2022 r. Wkład zainteresowanych stron był jednak niewielki – odpowiedzi udzieliło zaledwie 15 respondentów;
- dwa kwestionariusze skierowane do zainteresowanych stron w celu zebrania konkretnych informacji: jeden na temat wykazu możliwych zadań, które mają zostać uwzględnione w nowym mandacie – na zawarte w nim pytania udzielono 122 odpowiedzi, które pochodziły głównie od organów państw członkowskich, oraz drugi na temat szacunkowych oszczędności kosztów wynikających z wykonywania zadań na szczeblu UE zamiast w poszczególnych państwach członkowskich. Odpowiedzi na pytania zawarte w pierwszym kwestionariuszu online można było udzielać w terminie od marca 2022 r. do kwietnia 2022 r., a w drugim – od listopada 2022 r. do grudnia 2022 r.;
- przeprowadzono łącznie 26 ukierunkowanych rozmów z przedstawicielami kluczowych zainteresowanych stron na szczeblu UE, które zorganizował konsultant odpowiedzialny za zewnętrzne badanie uzupełniające – trwały one z przerwami od stycznia 2022 r. do lipca 2022 r., a ich celem było wypełnienie wniosków o udzielenie konkretnych informacji;
- 13 grudnia 2021 r. i 4 marca 2022 r. wykonawca badania uzupełniającego przeprowadził również dwa warsztaty z ekspertami z sektora morskiego w celu skonsultowania różnych aspektów zmiany rozporządzenia;
- dodatkowe działania w ramach ukierunkowanych konsultacji zorganizowane przez Komisję z myślą o zasięgnięciu opinii państw członkowskich na temat środków z zakresu polityki oraz zweryfikowania postępów w opracowaniu zmiany. Działania te odbyły się w ramach dwóch posiedzeń unijnego Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki (2 czerwca 2022 r. i 29 listopada 2022 r.) oraz warsztatów z dyrektorami ds. gospodarki morskiej z państw członkowskich 17 maja 2022 r.;
- opinie zainteresowanych stron były spójne i wyrażono w nich potrzebę lepszego odzwierciedlenia obecnych zadań Agencji w jej mandacie, który przez większość został uznany za zdezaktualizowany, zwłaszcza w obszarach zrównoważonego rozwoju, obniżenia emisyjności i cyfryzacji sektora morskiego.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Wniosek sporządzono z wykorzystaniem zewnętrznego badania uzupełniającego, w którym przeanalizowano problemy związane z obecnym mandatem Agencji oraz zadania, które muszą być należycie uwzględnione, a którego większą część poświęcono zadaniom wymagającym rozszerzenia, aby umożliwić Agencji skuteczniejsze wspieranie państw członkowskich i sektora w obliczu przyszłych wyzwań, w szczególności transformacji ekologicznej i cyfrowej sektora.

- **Ocena skutków**

We wniosku przewidziano zmiany w rozporządzeniu ustanawiającym EMSA wynikające wyłącznie z obowiązków, które zostały już wprowadzone albo zaproponowane w innych przepisach, a zatem wymagają lepszego odzwierciedlenia na płaszczyźnie prawnej. Uwzględniono w nim również obecne zadania EMSA, które nie są wyraźnie wymienione w jej mandacie, mimo że obecnie stanowią przeważającą część wyników jej działalności.

Chociaż początkowo planowano, że przegląd będzie podlegać ocenie skutków, ostatecznie stwierdzono, że preferowanym celem polityki – również z punktu widzenia zainteresowanych stron – nie jest fundamentalna zmiana roli Agencji przez przekształcenie jej w agencję typu regulacyjnego, ale raczej lepsze odzwierciedlenie jej obecnej roli i zadań, które podjęła na podstawie mechanizmów elastyczności już zawartych w jej mandacie.

Na podstawie powyższych rozważań uznano, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzi sytuacja, w której w ocenie skutków należałoby brać pod uwagę różne warianty strategiczne przewidujące istotnie różniące się rozwiązania, natomiast za bardziej odpowiednie uznano uwzględnienie podstawowego zakresu zadań wynikających z innych przepisów albo już podjętych przez Agencję dzięki elastyczności przewidzianej w jej mandacie. Zgodnie z wytycznymi Komisji dotyczącymi lepszego stanowienia prawa nie przeprowadzono więc dogłębnej oceny skutków.

Do wniosku dołączono jednak dokument roboczy służb Komisji zawierający podstawowe informacje na temat Agencji i wyjaśniający powody, dla których należy zmienić rozporządzenie ją ustanawiające i rozszerzyć jej zadania, a także określający proponowane zasoby, które mają zostać przydzielone do każdego z tych zadań.

W dokumencie roboczym służb Komisji omówiono wyraźną potrzebę aktualizacji i rozszerzenia mandatu, aby lepiej odzwierciedlał działania, które agencja prowadzi obecnie i które powinna prowadzić w nadchodzących latach zgodnie z priorytetami UE i potrzebami zarówno państw członkowskich, jak i sektora.

- **Prawa podstawowe**

Zmiana sama w sobie nie ma bezpośredniego wpływu na prawa podstawowe. Dane gromadzone przez Agencję i dane gromadzone na potrzeby Agencji są danymi statystycznymi, natomiast wszelkie gromadzone dane dotyczące marynarzy są anonimizowane. Nie narusza to zatem art. 8 Karty praw podstawowych („ochrona danych osobowych”). Wniosek nie narusza również innych praw podstawowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek ustawodawczy miałby wpływ na budżet i potrzeby kadrowe Agencji, które są obecnie przewidziane w wieloletnich ramach finansowych (WRF) i które są niewystarczające w stosunku do zadań, jakie Agencja powinna wykonywać. Szacuje się, że na pozostałą część okresu wieloletnich ram finansowych potrzebne będą dodatkowe środki w budżecie wynoszące 50,997 mln EUR oraz 33 dodatkowe stanowiska, które zapewnią Agencji niezbędne zasoby do wykonywania jej zmienionego mandatu. Zadania Agencji znajdujące odzwierciedlenie w niniejszym wniosku ustawodawczym wymagałyby zatem dodatkowych nakładów finansowych i kadrowych w porównaniu z zasobami przeznaczonymi w przyjętych wieloletnich ramach finansowych na lata 2021–2027, w których przewidziano zwiększenie wkładu UE na rzecz Agencji o 2 % rocznie.

Wpływ na budżet dodatkowych środków finansowych dla Agencji zostanie wyrównany poprzez kompensacyjne obniżenie wydatków zaprogramowanych w ramach działu 1, a także powinien ustabilizować potrzeby Agencji w zakresie zasobów na lata 2021–2027. Agencja zobowiązała się również do opracowania planu wewnętrznych przesunięć kadrowych, który pokryje część potrzeb związanych ze zwiększeniem zakresu zadań zaproponowanego w niniejszym wniosku przez realokację wewnętrzną 7 stanowisk. Przed zasugerowaniem dalszego rozszerzenia zadań wiążącego się z zapotrzebowaniem na dodatkowe zasoby Komisja z pomocą Agencji nadal będzie monitorować działania i zasoby EMSA w celu zapewnienia, aby również w przyszłości wykorzystywane były wszystkie możliwości przesunięć w ramach Agencji.

Szczegółowe obliczenia dotyczące wpływu na budżet oraz zasobów ludzkich i administracyjnych wymaganych w związku z niniejszym wnioskiem uwzględniono w ocenie skutków finansowych regulacji.

Wpływ na budżet opisany w niniejszej sekcji i w załączonej ocenie skutków finansowych regulacji obejmuje całkowity wpływ na budżet nowego rozporządzenia ustanawiającego EMSA, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1406/2002, a także wpływ na budżet (i) zmiany dyrektywy 2009/21/WE w sprawie zgodności z wymaganiami dotyczącymi państwa bandery; (ii) zmiany dyrektywy 2009/16/WE w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu; (iii) zmiany dyrektywy 2009/18/WE regulującej dochodzenia w sprawach wypadków; oraz (iv) zmiany dyrektywy 2005/35/WE w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków. Wpływ czterech wymienionych wniosków na budżet opisano bardziej szczegółowo w poszczególnych ocenach skutków finansowych regulacji.

Wpływ na budżet wykraczający poza obowiązujące WRF ma charakter orientacyjny, bez uszczerbku dla przyszłego porozumienia w sprawie WRF.

5. INNE ELEMENTY

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Monitorowanie i ocena mandatu Agencji będą w dużej mierze przeprowadzane za pomocą odpowiednich mechanizmów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. W art. 41 przewiduje się ocenę, która dotyczy w szczególności wpływu, skuteczności i efektywności Agencji i jej metod pracy, a także może dotyczyć kwestii ewentualnej potrzeby dokonania zmian w strukturze, funkcjonowaniu, obszarze działania i zadaniach Agencji oraz skutków finansowych wszelkich takich zmian. Po przeprowadzeniu tej oceny Komisja będzie pozyskiwać dane od swoich przedstawicieli na posiedzeniach zarządu Agencji oraz poprzez nadzorowanie pracy Agencji we współpracy z państwami członkowskimi.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

W niniejszej sekcji omówiono i wyjaśniono najważniejsze przepisy nowego rozporządzenia EMSA, odnosząc się w razie potrzeby do zmian wprowadzonych w pierwotnym tekście rozporządzenia (WE) nr 1406/2002.

ROZDZIAŁ I PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I CELE

Art. 1–2: dodano artykuł dotyczący przedmiotu i zakresu stosowania oraz osobny artykuł dotyczący celów Agencji. Te dwa artykuły nawiązują do poprzedniego art. 1 dotyczącego celów, które zmieniono, aby odzwierciedlić nowe zadania Agencji w dziedzinach

zrównoważonego rozwoju, obniżenia emisyjności, cyfryzacji, nadzoru i morskiej orientacji sytuacyjnej.

ROZDZIAŁ II ZADANIA AGENCJI

W tym nowym rozdziale opisano zadania Agencji, znosząc rozróżnienie na zadania podstawowe i dodatkowe, a zamiast tego przyjmując podejście tematyczne – od wsparcia horyzontalnego po zadania w dziedzinach bezpieczeństwa morskiego, zrównoważonego rozwoju, obniżenia emisyjności, ochrony i cyberbezpieczeństwa, nadzoru morskiego i sytuacji kryzysowych na morzu, cyfryzacji i uproszczenia oraz wizyt i inspekcji.

W art. 3 zachowuje się elastyczność przewidzianą w art. 2 dotychczasowego mandatu, dzięki której Agencja może udzielać pomocy technicznej i operacyjnej Komisji i państwom członkowskim we wszelkich zadaniach wchodzących w zakres jej kompetencji. Artykuły te obejmują udzielanie wsparcia Komisji w przygotowywaniu nowych przepisów, ale także wszelkich innych aktów prawnych powierzających Komisji zadania, do wykonania których może ona potrzebować pomocy Agencji, odpowiadające zadaniom określonym w art. 2 ust. 2 lit. a)–d) dotychczasowego mandatu. Obejmuje to również pomoc operacyjną i techniczną dla państw członkowskich w odniesieniu do wszelkich zadań wchodzących w zakres celów Agencji, odpowiadających art. 2 ust. 3 lit. a) i b) dotychczasowego mandatu. Artykuł ten ma na celu zapewnienie elastyczności mandatu i umożliwienie jego ewentualnych modyfikacji w przyszłości w odpowiedzi na nowe zadania, które mogą wynikać z przyszłych przepisów dotyczących potrzeb sektora.

W art. 4 określono zadania Agencji w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego, podtrzymując zadania przewidziane w art. 2 ust. 4 lit. c) i e) dotychczasowego mandatu. Uwzględniono w nim również działania Agencji określone w innych aktach prawnych, w szczególności w zakresie proponowanej zmiany przepisów dotyczących kontroli państwa bandery i kontroli państwa portu, przepisów dotyczących bezpieczeństwa statków pasażerskich, uznanych organizacji, w tym art. 2 ust. 3 lit. c) dotychczasowego mandatu, dyrektywy w sprawie wyposażenia morskiego oraz prac nad statkami autonomicznymi.

W art. 5 określono zadania Agencji w dziedzinie zrównoważonego rozwoju, podtrzymując zadania, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. d), f) i g) oraz w art. 2a ust. 2 lit. a) i e) dotychczasowego mandatu. Uwzględniono w nim również zmiany wynikające z nowej proponowanej dyrektywy w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków oraz bieżące prace Agencji w zakresie portowych urządzeń odbiorczych, emisji siarki i NO_x oraz przepisów dotyczących recyklingu statków.

Art. 6 obejmuje zadania Agencji w zakresie działań na rzecz obniżenia emisyjności żeglugi, zmieniając i jeszcze bardziej rozszerzając zadania określone w art. 2a ust. 2 lit. b) dotychczasowego mandatu. W artykule tym odzwierciedlono prace Agencji nad rozporządzeniem w sprawie inicjatywy FuelEU Maritime, rozszerzeniem systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS) na żeglugę oraz przepisami dotyczącymi monitorowania, raportowania i weryfikacji, a także powierzono Agencji zadanie dalszego wspierania działań Komisji i państw członkowskich na rzecz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych pochodzących z żeglugi zarówno w UE, jak i w ramach działań prowadzonych pod kierunkiem UE na forum Międzynarodowej Organizacji Morskiej.

W art. 7 zawarto zadania Agencji w obszarze ochrony na morzu i cyberbezpieczeństwa morskiego, co stanowi odzwierciedlenie zadania określonego w art. 2 ust. 2 lit. b)

dotychczasowego mandatu, a jednocześnie wyraża zaangażowanie Agencji w działania na rzecz rozwijania odporności na zagrożenia cyberbezpieczeństwa.

W art. 8 określono zadania Agencji w dziedzinie nadzoru morskiego i sytuacji kryzysowych na morzu, uwzględniając zadania przewidziane w art. 2 ust. 4 lit. a), b) i i) oraz art. 2a ust. 2 lit. c) i d) dotychczasowego mandatu. W artykule zaproponowano również stworzenie całodobowego centrum morskiej orientacji sytuacyjnej Agencji – które już teraz odgrywa kluczową rolę w udzielaniu wsparcia w sytuacjach kryzysowych.

W art. 9 określono zadania Agencji w dziedzinie cyfryzacji i uproszczenia, co stanowi kontynuację zadania, o którym mowa w art. 2 ust. 4 lit. d) oraz w art. 2a ust. 2 lit. a) i b) dotychczasowego mandatu. Obejmuje to również zadania Agencji w zakresie wspierania Komisji we wdrażaniu europejskiego systemu morskich pojedynczych punktów kontaktowych.

Art. 10 odpowiada poprzedniemu art. 3 dotyczącemu wizyt i inspekcji, jakie powinna przeprowadzać Agencja. Zapewnia również elastyczność pozwalającą Agencji na udzielanie pomocy we wszelkich innych inspekcjach w obszarze transportu morskiego, w związku z którymi Komisja może potrzebować takiej pomocy.

ROZDZIAŁ III INNE ZADANIA AGENCJI DOTYCZĄCE STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH I WSPÓŁPRACY EUROPEJSKIEJ STRAŻY PRZYBRZEŻNEJ

W art. 11 uwzględniono zadania określone w art. 2 ust. 4 lit. h) i art. 2 ust. 5 dotychczasowego mandatu, a jednocześnie rozszerzono zakres pomocy udzielanej przez Agencję Komisji i Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych w odniesieniu do państw trzecich.

Art. 12 stanowi powtórzenie art. 2b dotychczasowego mandatu, a w art. 13 ujęto i uregulowano działania Agencji w zakresie komunikacji.

W ROZDZIALE IV i ROZDZIALE V (art. 14–26) określono zasady organizacji Agencji. Zasady te opierają się na rozporządzeniu (WE) nr 1406/2002. Zmiany wprowadzone do zasad w tym rozdziale wynikają z wdrożenia wspólnego oświadczenia Komisji, Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie agencji zdecentralizowanych oraz wspólnego podejścia (2012). Najważniejsze zmiany obejmują wprowadzenie mechanizmu elastyczności w odniesieniu do różnych wniosków o pomoc lub realizację niektórych zadań, zgodnie z którym zarząd może najpierw rozważyć i przeanalizować dostępne zasoby ludzkie i finansowe w kontekście programowania rocznego i wieloletniego (art. 17), oraz powołanie rady wykonawczej (art. 21), przy czym nazwę dotychczasowej rady administracyjnej zmieniono na zarząd. W szczególności:

W art. 14 określono strukturę Agencji. W art. 15–20 ustalono skład, funkcje i metody pracy zarządu. Opracowano je na podstawie art. 10–14 rozporządzenia (WE) nr 1406/2002 oraz wspólnego podejścia. Art. 17: „programowanie roczne i wieloletnie” stanowi nowy, odrębny artykuł dotyczący programów prac, który został uznany za przydatny dla zapewnienia jasności zgodnie ze wspólnym oświadczeniem.

W art. 21 ustanowiono zasady działania rady wykonawczej, która wspiera zarząd i przygotowuje jego posiedzenia.

W art. 22–23, opartych na art. 15 i 16 rozporządzenia (WE) nr 1406/2002 oraz na wspólnym podejściu, określono procedurę powoływania oraz zakres obowiązków dyrektora wykonawczego.

Art. 24 stanowi powtórzenie art. 17 dotyczącego mandatu.

ROZDZIAŁ VI (art. 25–29) zawiera przepisy finansowe. Przepisy te dostosowano do najnowszych rozporządzeń finansowych¹². Zmiany w przepisach finansowych w porównaniu z rozporządzeniem (WE) nr 1406/2002 wynikają z wdrożenia wspólnego podejścia i obecnie obowiązujących przepisów finansowych dla agencji zdecentralizowanych UE. Zmiany wprowadzone w zakresie procedur budżetowych oraz prezentacji sprawozdania finansowego i udzielania absolutorium są niewielkie. Główną zmianę w stosunku do dotychczasowego mandatu wprowadzono w art. 26, zgodnie z którym Agencja mogłaby pobierać opłaty za niektóre działania. Na późniejszym etapie, po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, Agencja podejmie decyzję, czy skorzysta z tej możliwości, natomiast wysokość opłaty za usługi świadczone na rzecz państw trzecich i sektora ustala się w drodze aktu wykonawczego zgodnie z art. 33.

ROZDZIAŁ VII (art. 30–31) zawiera przepisy dotyczące pracowników.

ROZDZIAŁ VIII (art. 32–45) zawiera przepisy ogólne i końcowe. Zmiany w porównaniu z rozporządzeniem (WE) nr 1406/2002 wynikają z wdrożenia wspólnego podejścia oraz dostosowań do nowszych przepisów. Większość tych przepisów była już zawarta w rozporządzeniu (WE) nr 1406/2002. Nowe art. 33 i 34 dotyczące procedury komitetowej są niezbędne do wprowadzenia możliwości pobierania opłat.

Rozdział ten zawiera również przepisy przejściowe (art. 43) umożliwiające właściwe przejście z dotychczasowego mandatu na nowy bez zakłóceń w funkcjonowaniu EMSA.

¹² Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/715 z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów utworzonych na podstawie TFUE oraz Traktatu Euratom, o których mowa w art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (Dz.U. L 122 z 10.5.2019, s. 1).

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego i uchylające rozporządzenie (WE)
nr 1406/2002**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹³,
uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹⁴,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia przyjęła szereg środków legislacyjnych w celu poprawy bezpieczeństwa morskiego i ochrony na morzu, promowania zrównoważonego rozwoju, w tym zapobiegania zanieczyszczeniom, oraz obniżenia emisyjności żeglugi, a także ułatwienia wymiany informacji i cyfryzacji sektora morskiego. Aby takie ustawodawstwo było skuteczne, powinno ono być odpowiednio i jednolicie stosowane w całej Unii. Zapewniłoby to równe warunki działania, zredukowało zakłócenia konkurencji wynikające z przewagi ekonomicznej statków niestosujących się do tych przepisów i wynagrodziło poważne podmioty związane z morzem.
- (2) Dążenie do osiągnięcia tych celów wymaga znacznego zakresu prac o charakterze technicznym prowadzonych przez specjalistyczny organ. Dlatego konieczne okazało się stworzenie – w ramach drugiego „pakietu Erika” z 2002 r., w istniejących ramach instytucjonalnych oraz z poszanowaniem obowiązków i praw państw członkowskich jako państw bandery, państw portu i państw nadbrzeżnych – europejskiej agencji w celu zapewnienia wysokiego, jednolitego i skutecznego poziomu bezpieczeństwa morskiego i zapobiegania zanieczyszczeniu ze statków.
- (3) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1406/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁵ ustanowiono Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego („Agencja”) w celu wspomagania Komisji i państw członkowskich w skutecznym wdrażaniu na szczeblu unijnym prawodawstwa w dziedzinie bezpieczeństwa na morzu i zapobiegania zanieczyszczeniu przez odbywanie

¹³ Dz.U. C z, s. .

¹⁴ Dz.U. C z, s. .

¹⁵ Rozporządzenie (WE) nr 1406/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiające Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego (Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 1).

odpowiednich wizyt w państwach członkowskich w celu monitorowania odnośnego prawodawstwa oraz zapewniania szkoleń i budowania zdolności.

- (4) Po utworzeniu Agencji w 2002 r. przepisy Unii w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego, zrównoważonego rozwoju i zapobiegania zanieczyszczeniu oraz ochrony na morzu zostały znacznie rozszerzone, co pociągnęło za sobą pięciokrotne wprowadzenie zmian do mandatu Agencji.
- (5) Od 2013 r. Agencja w dalszym ciągu znacznie rozszerza zakres swoich zadań przez podejmowanie odpowiednich zadań dodatkowych określonych w art. 2a rozporządzenia (WE) nr 1406/2002 albo przez badanie wniosków o pomoc techniczną ze strony Komisji i państw członkowskich, zwłaszcza w obszarze obniżenia emisyjności i cyfryzacji sektora morskiego. Ponadto bezpośredni wpływ na zadania Agencji mają zmiany w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/35/WE¹⁶, 2009/16/WE¹⁷, 2009/18/WE¹⁸ i 2009/21/WE¹⁹. W dyrektywach tych przewidziano w szczególności wykonywanie przez Agencję zadań związanych z zanieczyszczeniami pochodzącymi ze statków, systemem kontroli przeprowadzanej przez państwo portu na szczeblu Unii, działaniami państw członkowskich w zakresie dochodzeń w sprawach wypadków morskich na wodach Unii oraz obowiązkami państw członkowskich jako państw bandery.
- (6) Ponadto należy dostosować zarządzanie administracyjne i finansowe Agencji do porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie zarządzania agencjami zdecentralizowanymi²⁰ oraz ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów zdecentralizowanych Unii²¹.
- (7) Ze względu na znaczącą liczbę zmian w związku z opisanym rozwojem sytuacji rozporządzenie (WE) nr 1406/2002 należy uchylić i zastąpić nowym aktem prawnym.
- (8) Agencję powołano początkowo jako organ, który miał przyczyniać się do zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa morskiego w całej Unii, a także pomagać w zapobieganiu zanieczyszczeniom pochodzącym ze statków, a później także z instalacji naftowych i gazowych. Mimo że cele te zostały dodatkowo poszerzone o promowanie ochrony na morzu, uwaga poświęcana przez Agencję w ostatnich latach na wspieranie zmian regulacyjnych w obszarze obniżenia emisyjności i cyfryzacji żeglugi zasługuje na dodanie tych dziedzin do ogólnych celów Agencji, dzięki czemu może ona przyczynić się do osiągnięcia celów dwójakiej transformacji – ekologicznej i cyfrowej sektora. Także kluczowa rola Agencji w zapewnianiu morskiej orientacji sytuacyjnej za pośrednictwem zdjęć satelitarnych i przez obsługę zdalnie

¹⁶ Dyrektywa 2005/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zanieczyszczeń pochodzących ze statków oraz wprowadzenia sankcji, w tym sankcji karnych, za przestępstwa związane z zanieczyszczeniami (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 11).

¹⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu (Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 57).

¹⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/18/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. ustanawiająca podstawowe zasady regulujące dochodzenia w sprawach wypadków w sektorze transportu morskiego i zmieniająca dyrektywę Rady 1999/35/WE oraz dyrektywę 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 114).

¹⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/21/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie zgodności z wymaganiami dotyczącymi państwa bandery (Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 132).

²⁰ https://european-union.europa.eu/system/files/2022-06/joint_statement_on_decentralised_agencies_en.pdf

²¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/715 z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów utworzonych na podstawie TFUE oraz Traktatu Euratom, o których mowa w art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (Dz.U. L 122 z 10.5.2019, s. 1).

kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych uzasadnia dodanie odpowiedniego celu ogólnego Agencji.

- (9) Cele te powinny definiować obszary zaangażowania Agencji we wspieranie Komisji i państw członkowskich poprzez udzielanie pomocy technicznej i operacyjnej w celu wdrażania polityki Unii dotyczącej obszarów morskich.
- (10) Aby we właściwy sposób osiągnąć te cele, Agencja powinna realizować konkretne zadania w obszarze bezpieczeństwa morskiego, zrównoważonego rozwoju, obniżenia emisyjności sektora morskiego, ochrony na morzu i cyberbezpieczeństwa, nadzoru morskiego i sytuacji kryzysowych na morzu oraz promowania cyfryzacji i ułatwiania wymiany danych związanych z sektorem morskim.
- (11) Oprócz konkretnych zadań Agencja powinna na wniosek Komisji lub państw członkowskich zapewniać horyzontalne wsparcie techniczne w realizacji wszelkich zadań wchodzących w zakres jej kompetencji i celów, wynikających z przyszłych potrzeb i rozwoju sytuacji na szczeblu Unii. Takie dodatkowe zadania podlegają analizie dostępnych zasobów ludzkich i finansowych, które zarząd Agencji powinien wziąć pod uwagę przed podjęciem decyzji o włączeniu takich zadań do jednolitego dokumentu programowego Agencji w ramach rocznego lub wieloletniego programu prac. Jest to niezbędne do zapewnienia, by niektóre zadania stanowiące główny obszar działalności Agencji mogły być w razie potrzeby traktowane priorytetowo.
- (12) Agencja zajmuje wiodącą pozycję w zakresie technicznej wiedzy eksperckiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, a zatem powinna zapewniać państwom członkowskim szkolenia i działania w zakresie budowania zdolności, opracowując kursy oparte na wspólnych podstawowych programach szkoleń i wykorzystując w ramach ich realizacji narzędzia o najwyższym stopniu zaawansowania technologicznego.
- (13) Ta techniczna wiedza ekspercka Agencji powinna być dalej rozwijana przez prowadzenie badań w dziedzinie zagadnień związanych z morzem i angażowanie się w odpowiednie działania Unii w tym obszarze. Agencja powinna aktywnie przyczyniać się do osiągnięcia celów związanych z poprawą bezpieczeństwa morskiego i ochrony na morzu, obniżeniem emisyjności żeglugi i zapobieganiem zanieczyszczeniom pochodzącym ze statków. W związku z tym Agencja mogłaby wydawać odpowiednie niewiążące wytyczne, zalecenia lub podręczniki, które mogłyby wspierać Komisję, państwa członkowskie lub sektor morski w osiągnięciu tych celów.
- (14) Jeśli chodzi o bezpieczeństwo morskie, Agencja powinna wypracować aktywne podejście do określania zagrożeń i wyzwań związanych z bezpieczeństwem, co powinno służyć jako podstawa do przedstawiania Komisji co trzy lata sprawozdania z postępów w zakresie bezpieczeństwa na morzu. Ponadto Agencja powinna nadal wspierać Komisję i państwa członkowskie we wdrażaniu odpowiednich przepisów Unii, zwłaszcza dotyczących obowiązków państwa bandery i państwa portu, badania wypadków na morzu, przepisów dotyczących bezpieczeństwa statków pasażerskich, uznanych organizacji i wyposażenia morskiego. Ponadto Agencja powinna odgrywać aktywną rolę we wspieraniu wykorzystywania autonomicznych i zautomatyzowanych nawodnych statków morskich, przy czym ważne jest również gromadzenie dalszych danych na temat szkolenia i certyfikacji marynarzy oraz Konwencji o pracy na morzu z 2006 r.
- (15) Od czasu ostatniej istotnej zmiany rozporządzenia w 2013 r. w sektorze morskim nastąpiły znaczące zmiany legislacyjne związane ze zrównoważonym rozwojem. Oprócz zadań, które do tej pory wchodziły w zakres mandatu Agencji, takich jak zapobieganie zanieczyszczeniom pochodzącym ze statków oraz instalacji naftowych i gazowych, głównie przez prowadzenie

systemu CleanSeaNet, Agencja powinna nadal wspierać Komisję we wdrażaniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883²² i zadanie to należy uwzględnić w zaktualizowanym mandacie Agencji. Ponadto zachodzi zwiększona potrzeba, aby Agencja nadal służyła wsparciem we wdrażaniu dotyczących żeglugi elementów dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE²³ i (UE) 2016/802²⁴. Te dwa obszary, wraz z zaangażowaniem Agencji w gromadzenie, analizę i udostępnianie danych dotyczących emisji tlenków azotu (NO_x) ze statków, mają znaczenie dla promowania zrównoważonego rozwoju w sektorze morskim, co powinno być przedmiotem przedstawianego przez Agencję co trzy lata sprawozdania z postępów.

- (16) W dziedzinie obniżenia emisyjności sektora żeglugi morskiej Międzynarodowa Organizacja Morska (IMO) podejmuje działania na rzecz ograniczenia globalnych emisji generowanych przez transport morski i działania te wymagają wspierania, między innymi przez szybkie wdrożenie przyjętej w 2018 r. wstępnej strategii IMO w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych ze statków. Obecnie trwają debaty nad sposobami praktycznej realizacji tych ambicji, w tym nad zmianą tej wstępnej strategii. Na szczeblu unijnym opracowano zestaw polityk i wniosków ustawodawczych mających na celu wspieranie obniżenia emisyjności i dalsze promowanie zrównoważonego rozwoju w sektorze morskim, co znalazło odzwierciedlenie w szczególności w Europejskim Zielonym Ładzie, kompleksowej strategii na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności, pakiecie „Gotowi na 55” oraz dążeniu do osiągnięcia zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń. W związku z tym w mandacie Agencji należy uwzględnić potrzebę ograniczenia emisji gazów cieplarnianych z sektora morskiego.
- (17) W związku z tym, podczas gdy Agencja powinna nadal wspierać Komisję i państwa członkowskie we wdrażaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757²⁵, powinna dalej uczestniczyć we wdrażaniu nowych środków regulacyjnych mających na celu obniżenie emisyjności sektora żeglugi, wynikających z pakietu legislacyjnego „Gotowi na 55”, takich jak rozporządzenie [...] w sprawie stosowania paliw odnawialnych i niskoemisyjnych w transporcie morskim oraz związanych z żeglugą elementów dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²⁶ ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie. Agencja powinna nadal zajmować wiodącą pozycję w zakresie wiedzy eksperckiej na szczeblu unijnym, aby wspierać proces przechodzenia sektora na paliwa odnawialne i niskoemisyjne, prowadząc badania i zapewniając wytyczne dotyczące przyjmowania i wdrażania zrównoważonych alternatywnych źródeł energii dla statków, w tym zasilania statków energią elektryczną z lądu oraz w odniesieniu do wdrażania rozwiązań w zakresie efektywności energetycznej i wspomagającego wykorzystania

²² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków, zmieniająca dyrektywę 2010/65/UE i uchylająca dyrektywę 2000/59/WE (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 116).

²³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

²⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/802 z dnia 11 maja 2016 r. odnosząca się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 58).

²⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego oraz zmiany dyrektywy 2009/16/WE (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 55).

²⁶ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

napędu wiatrowego. Aby monitorować postępy w zakresie obniżenia emisyjności sektora żeglugi, Agencja powinna co trzy lata składać Komisji sprawozdanie z działań na rzecz redukcji emisji gazów cieplarnianych wraz z ewentualnymi zaleceniami.

- (18) W obszarze ochrony na morzu Agencja powinna nadal zapewniać pomoc techniczną na potrzeby inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w ramach rozporządzenia (WE) nr 725/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady²⁷ w sprawie wzmocnienia ochrony statków i obiektów portowych. Ze względu na fakt, że w ostatnich latach znacznie wzrosła liczba cyberincydentów w sektorze morskim, Agencja powinna wspierać działania Unii zmierzające do zwiększenia odporności na cyberincydenty w sektorze morskim przez ułatwianie wymiany najlepszych praktyk i informacji na temat cyberincydentów między państwami członkowskimi.
- (19) Agencja powinna nadal prowadzić system monitorowania i informacji o ruchu statków utworzony na mocy dyrektywy 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²⁸ wraz z innymi systemami służącymi do budowania morskiej orientacji sytuacyjnej. W związku z tym Agencja powinna nadal odgrywać istotną rolę w zarządzaniu komponentem programu Copernicus dotyczącym ochrony na morzu, a także nadal korzystać z dostępnych najnowszych technologii, takich jak zdalnie kierowane bezzałogowe systemy powietrzne, które zapewniają państwom członkowskim i innym organom Unii użyteczne narzędzie nadzoru i monitorowania. Oprócz tych usług Agencja udowodniła swoją strategiczną rolę w zapewnianiu morskiej orientacji sytuacyjnej w różnych sytuacjach kryzysowych, takich jak pandemia COVID-19 i agresja Rosji na Ukrainę. W związku z tym Agencja powinna prowadzić centrum, które będzie działać 24 godziny na dobę i 7 dni w tygodniu oraz będzie udzielać wsparcia Komisji i państwom członkowskim w takich sytuacjach kryzysowych.
- (20) Cyfryzacja danych wpisuje się w naturalny sposób w postępy technologiczne w zakresie gromadzenia i przekazywania danych, mając na celu przyczynienie się do oszczędności kosztów i efektywnego wykorzystania zasobów ludzkich. Wdrożenie i eksploatacja autonomicznych nawodnych statków morskich oraz nowe rozwiązania cyfrowe i technologiczne zapewniają szeroki zakres nowych możliwości w zakresie gromadzenia danych i zarządzania zintegrowanymi systemami. Stwarza to możliwości potencjalnej cyfryzacji, automatyzacji i standaryzacji szeregu procesów, co ułatwiłoby zapewnienie bezpieczeństwa, ochrony, zrównoważonego rozwoju i efektywności operacji morskich, w tym mechanizmów nadzoru, na szczeblu Unii, przy jednoczesnym zmniejszeniu obciążeń administracyjnych spoczywających na państwach członkowskich. W związku z tym Agencja powinna m.in. upowszechniać i promować korzystanie z certyfikatów elektronicznych, zbieranie, zapisywanie i ocenę danych technicznych, systematyczne wykorzystywanie istniejących baz danych, łącznie z ich wymianą dzięki wykorzystaniu innowacyjnych narzędzi informatycznych i sztucznej inteligencji, oraz, w stosownych przypadkach, tworzenie dodatkowych interoperacyjnych baz danych.
- (21) W celu właściwego wykonywania zadań powierzonych Agencji jej urzędnicy powinni odwiedzać państwa członkowskie, aby monitorować ogólne funkcjonowanie unijnego systemu bezpieczeństwa morskiego i zapobiegania zanieczyszczeniu. Agencja powinna również

²⁷ Rozporządzenie (WE) nr 725/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie wzmocnienia ochrony statków i obiektów portowych, Dz.U. L 129 z 29.4.2004, s. 6.

²⁸ Dyrektywa 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiająca wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylająca dyrektywę Rady 93/75/EWG (Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 10).

przeprowadzać inspekcje w celu wspierania Komisji w ocenie skutecznego wdrażania prawa Unii.

- (22) Komisja i państwa członkowskie mogą potrzebować pomocy technicznej i wiedzy eksperckiej w kontekście IMO, Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) i memorandum paryskiego w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu, podpisanego w Paryżu w dniu 26 stycznia 1982 r. („memorandum paryskie”). Komisja może również potrzebować pomocy technicznej Agencji we wspieraniu państw trzecich w dziedzinie gospodarki morskiej, w szczególności w zakresie budowania zdolności oraz środków zapobiegania zanieczyszczeniom i reagowania na nie. Należy powierzyć zarządowi Agencji zadanie przyjęcia strategii stosunków międzynarodowych Agencji w kwestiach podlegających jej kompetencjom w ramach jednolitego dokumentu programowego.
- (23) Organy krajowe pełniące funkcje straży przybrzeżnej są odpowiedzialne za szerokie spektrum zadań, które mogą obejmować bezpieczeństwo morskie, ochronę na morzu, działania poszukiwawcze i ratownicze na morzu, kontrolę granic morskich, kontrolę rybołówstwa morskiego, kontrolę celną na morzu, ogólne ściganie przestępstw na morzu i ochronę środowiska morskiego. Agencja, Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej, ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896²⁹ oraz Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa, ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473³⁰ powinny zacieśnić, w ramach ich mandatów, wzajemną współpracę, a także współpracę z organami krajowymi pełniącymi funkcje straży przybrzeżnej w celu poprawienia morskiej orientacji sytuacyjnej oraz wspierania spójnych i oszczędnych działań.
- (24) Wdrożenie niniejszego rozporządzenia nie powinno wpływać na podział kompetencji między Unią i państwami członkowskimi ani na obowiązki państw członkowskich wynikające z konwencji międzynarodowych, takich jak Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza, Międzynarodowa konwencja o bezpieczeństwie życia na morzu, Międzynarodowa konwencja o poszukiwaniu i ratownictwie morskim, Międzynarodowa konwencja o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, Międzynarodowa konwencja o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht i inne stosowne instrumenty międzynarodowe dotyczące morza.
- (25) Aby usprawnić proces decyzyjny w Agencji i przyczynić się do zwiększenia sprawności i skuteczności, należy wprowadzić dwupoziomą strukturę zarządzania. W tym celu państwa członkowskie i Komisja powinny być reprezentowane w zarządzie, który powinien dysponować niezbędnymi uprawnieniami, w tym uprawnieniem do ustanawiania budżetu i zatwierdzania dokumentu programowego. Zarząd powinien nadawać ogólny kierunek działaniom Agencji i ściśle uczestniczyć w monitorowaniu działań Agencji, aby wzmocnić nadzór nad kwestiami administracyjnymi i budżetowymi. Należy powołać mniejszą radę wykonawczą, której zadaniem będzie właściwie przygotowywanie posiedzeń zarządu i wspomaganie jego procesu decyzyjnego. Uprawnienia rady wykonawczej należy określić w mandacie, który zostanie przyjęty przez zarząd i który w razie potrzeby powinien obejmować opinie i tymczasowe

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz.U. L 295 z 14.11.2019, s. 1).

³⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (Dz.U. L 83 z 25.3.2019, s. 18).

decyzje, z zastrzeżeniem ostatecznego zatwierdzenia ich przez zarząd. Na czele Agencji powinien stać dyrektor wykonawczy.

- (26) Aby zagwarantować przejrzystość decyzji zarządu, w jego posiedzeniach powinni uczestniczyć przedstawiciele zainteresowanych sektorów, ale bez prawa głosu. Przedstawiciele poszczególnych zainteresowanych stron powinni być powoływani przez Komisję na podstawie ich reprezentatywności na szczeblu unijnym.
- (27) W celu właściwego wykonywania swoich zadań Agencja powinna mieć osobowość prawną i autonomiczny budżet, finansowany głównie przez wkład unijny i przez honoraria i opłaty wnoszone przez państwa trzecie lub inne podmioty. Wszelkie wkłady finansowe wnoszone przez państwa członkowskie, państwa trzecie lub inne podmioty nie powinny naruszać niezależności i bezstronności Agencji. Aby zapewnić niezależność Agencji pod kątem jej zarządzania i w wydawanych przez nią opiniach, zaleceniach i decyzjach, struktura Agencji powinna być przejrzysta, a pełna odpowiedzialność powinna spocząć na dyrektorskim wykonawczym. Pracownicy Agencji powinni być niezależni i powinni być zatrudnieni na umowy krótko- i długoterminowe, tak aby utrzymać strukturę merytoryczną organizacji i ciągłość jej działalności, prowadząc jednocześnie stałą niezbędną wymianę wiedzy eksperckiej z sektorem morskim. Wydatki Agencji powinny obejmować wydatki związane z personelem, administracją, infrastrukturą i działalnością.
- (28) W odniesieniu do zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi Agencja powinna zapewnić bezstronność, integralność i wysokie standardy zawodowe. Nigdy nie powinien pojawić się żaden uzasadniony powód do podejrzeń, że wpływ na decyzje mogły mieć interesy sprzeczne z rolą Agencji jako organu służącego całej Unii, prywatne interesy lub powiązania dowolnego członka zarządu, które to interesy prowadziłyby lub mogły prowadzić do powstania konfliktu z właściwym wykonywaniem oficjalnych obowiązków przez daną osobę. Zarząd powinien zatem przyjąć szczegółowe zasady dotyczące konfliktów interesów.
- (29) Szersza perspektywa strategiczna dotycząca działalności Agencji pomogłaby skuteczniej planować jej zasoby i zarządzanie nimi oraz przyczyniłaby się do podniesienia jakości jej wyników. Zostało to potwierdzone i podkreślone rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2019/715. Dlatego też zarząd powinien przyjąć i okresowo aktualizować jednolity dokument programowy zawierający roczny i wieloletnie programy prac, skonsultowawszy go wcześniej naleyście z odpowiednimi zainteresowanymi stronami.
- (30) Jeżeli Agencja otrzyma wniosek o wykonywanie nowych zadań, które nie zostały wyraźnie przewidziane w jej mandacie, lub niektórych zadań, w przypadku których zgodnie z jej mandatem konieczne jest rozważenie i przeanalizowanie wpływu na jej zasoby ludzkie i budżetowe, zarząd powinien uwzględnić takie zadania w dokumencie programowym dopiero po przeprowadzeniu takiej analizy. W analizie tej należy określić niezbędne zasoby, za pomocą których Agencja mogłaby wykonywać te nowe zadania, oraz czy będzie to negatywny wpływ na istniejące zadania Agencji.
- (31) Agencja powinna dysponować odpowiednimi zasobami oraz niezależnym budżetem, aby móc realizować swoje zadania. Należy ją finansować głównie za pomocą wkładu z budżetu ogólnego Unii. Procedura budżetowa Unii powinna mieć zastosowanie do wkładu Unii i wszelkich innych dotacji, którymi obciążany jest budżet ogólny. Badanie sprawozdania finansowego powinien przeprowadzać Trybunał Obrachunkowy Unii.
- (32) Opłaty poprawiają finansowanie agencji i można je rozważyć w odniesieniu do konkretnych usług wchodzących w zakres kompetencji Agencji i świadczonych przez nią na rzecz państw

trzecich lub sektora. Wszelkie opłaty pobierane przez Agencję powinny pokrywać koszty świadczenia przez nią odpowiednich usług.

- (33) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do honorariów i opłat należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011³¹.
- (34) Na przestrzeni minionych lat utworzono szereg nowych agencji zdecentralizowanych, poprawiła się przejrzystość i poziom kontroli nad sposobem dysponowania funduszami Unii przyznawanymi tym agencjom, w szczególności w zakresie budżetowania pobieranych opłat, kontroli finansowej, uprawnień do udzielania absolutorium, składek emerytalnych i wewnętrznej procedury budżetowej (kodeks postępowania). W podobny sposób rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady³² powinno być stosowane bez ograniczeń w stosunku do Agencji, która powinna przystąpić do międzyinstytucjonalnego porozumienia z dnia 25 maja 1999 r. zawartego między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich, dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)³³.
- (35) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, czyli ustanowienie wyspecjalizowanego organu, który może wspierać Komisję i państwa członkowskie w stosowaniu i monitorowaniu przepisów Unii w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego, a także w ocenie jego skuteczności, nie mogą zostać w wystarczającym stopniu zrealizowane przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na konieczność podjęcia współpracy mogą być lepiej zrealizowane na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości ustanowioną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (36) Aby zapewnić właściwe funkcjonowanie Agencji, konieczne jest wdrożenie określonych zasad dotyczących zarządzania Agencją, aby wypełnić wymagania wspólnego oświadczenia i wspólnego podejścia uzgodnionych w ramach międzyinstytucjonalnej grupy roboczej ds. agencji zdecentralizowanych UE w lipcu 2012 r., których celem jest usprawnienie działań agencji i zwiększenie ich skuteczności.
- (37) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (38) Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego ustanowiona rozporządzeniem (WE) nr 1406/2002 pozostaje tą samą osobą prawną i będzie kontynuować wszystkie prowadzone przez siebie działania i procedury,

³¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

³³ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 15.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I CELE

Artykuł 1

Ustanowienie, przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie zawiera kompleksowe przepisy dotyczące zadań i funkcjonowania Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego ustanowionej rozporządzeniem (WE) nr 1406/2002 („Agencja”) oraz zarządzania nią.
2. Agencja wspiera państwa członkowskie i Komisję w skutecznym stosowaniu i wdrażaniu prawa Unii dotyczącego transportu morskiego w całej Unii. W tym celu Agencja współpracuje z państwami członkowskimi i z Komisją oraz zapewnia im pomoc techniczną, operacyjną i naukową w zakresie celów i zadań Agencji określonych w art. 2 oraz w rozdziałach II i III.
3. Świadcząc pomoc, o której mowa w ust. 2, Agencja zapewnia w szczególności wsparcie państwom członkowskim i Komisji w prawidłowym stosowaniu odpowiednich aktów prawnych Unii, przyczyniając się jednocześnie do ogólnej skuteczności ruchu morskiego i transportu morskiego, jak określono w niniejszym rozporządzeniu, tak aby ułatwić osiągnięcie celów Unii w dziedzinie transportu morskiego.
4. Wszelkie wsparcie udzielane przez Agencję pozostaje bez uszczerbku dla praw i obowiązków państw członkowskich jako państw bandery, państw portu lub państw nadbrzeżnych.

Artykuł 2

Cele Agencji

1. Celem Agencji jest promowanie i ustanowienie wysokiego, jednolitego i skutecznego poziomu bezpieczeństwa morskiego, zmierzającego do wyeliminowania wypadków, zapewnienia ochrony na morzu, redukcji emisji gazów cieplarnianych ze statków oraz zrównoważonego rozwoju sektora morskiego, a także zapobieganie zanieczyszczeniom pochodzącym ze statków i reagowanie na nie oraz reagowanie na zanieczyszczenia morza spowodowane przez instalacje naftowe i gazowe.
2. Dalsze cele Agencji obejmują promowanie cyfryzacji sektora morskiego poprzez ułatwianie elektronicznej transmisji danych wspierającej uproszczenie, a także dostarczanie Komisji i państwom członkowskim zintegrowanych systemów i usług w zakresie nadzoru morskiego i morskiej orientacji sytuacyjnej.

ROZDZIAŁ II

ZADANIA AGENCJI

Artykuł 3

Horyzontalne wsparcie techniczne

1. Agencja wspomaga Komisję:
 - a) w kontroli skutecznego wdrażania odnośnych obowiązujących aktów prawnych Unii, objętych celami Agencji, w szczególności przez przeprowadzanie wizyt i inspekcji, o których mowa w art. 10. W związku z tym Agencja może przedstawiać Komisji sugestie dotyczące ewentualnych ulepszeń;
 - b) w pracach przygotowawczych na potrzeby uaktualniania i tworzenia stosownych aktów prawnych Unii wchodzących w zakres celów Agencji, w szczególności zgodnie z rozwojem prawa międzynarodowego;
 - c) w wykonywaniu wszelkich innych zadań powierzonych Komisji w aktach ustawodawczych Unii dotyczących celów Agencji.
2. Agencja współpracuje z państwami członkowskimi w celu:
 - a) organizowania, w stosownych przypadkach, odpowiednich działań z zakresu budowania zdolności oraz działań szkoleniowych wchodzących w zakres celów Agencji i leżących w zakresie odpowiedzialności państw członkowskich. W związku z tym Agencja buduje odpowiednie zdolności w celu opracowywania, wdrażania i koordynowania działań szkoleniowych związanych z celami Agencji, w tym poprzez opracowywanie kursów, seminariów, konferencji i warsztatów opartych na wspólnym podstawowym programie szkoleń, a także szkoleń internetowych, e-uczenia się oraz innych innowacyjnych i zaawansowanych narzędzi szkoleniowych. Szczegóły takich działań szkoleniowych prowadzonych poza kształceniem formalnym są opracowywane w ścisłym porozumieniu z państwami członkowskimi i Komisją oraz zatwierdzane przez zarząd zgodnie z art. 17 niniejszego rozporządzenia, przy pełnym poszanowaniu art. 166 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE);
 - b) opracowywania rozwiązań technicznych, w tym zapewniania odpowiednich usług operacyjnych, oraz świadczenia pomocy technicznej, tak by stworzyć potencjał krajowy niezbędny do wykonywania odnośnych aktów prawnych Unii dotyczących celów Agencji.
3. Agencja promuje i ułatwia współpracę między państwami członkowskimi oraz między nimi a Komisją w zakresie wdrażania przepisów Unii przez wspieranie wymiany i upowszechniania doświadczeń i dobrych praktyk.
4. Na wniosek Komisji lub z własnej inicjatywy z zastrzeżeniem uzyskania zgody zarządu zgodnie z art. 17 Agencja bierze udział w zgodnych z jej celami działaniach badawczych w dziedzinie problematyki morskiej na szczeblu Unii. W związku z tym, bez uszczerbku dla innych działań badawczych na szczeblu Unii, Agencja wspiera Komisję i państwa członkowskie w określaniu kluczowych tematów badawczych oraz w analizowaniu prowadzonych i zakończonych projektów badawczych powiązanych z celami Agencji. W stosownych przypadkach, z zastrzeżeniem mających zastosowanie przepisów dotyczących własności intelektualnej i względów dotyczących ochrony, Agencja może – po uzyskaniu zgody Komisji – upowszechniać wyniki swoich działań w zakresie

badan naukowych i innowacji, wnosząc tym samym wkład w tworzenie synergii między działaniami w zakresie badań naukowych i innowacji prowadzonych przez inne organy Unii i państwa członkowskie.

5. W przypadku gdy jest to wymagane do wykonywania jej zadań, Agencja prowadzi badania z udziałem Komisji i, w stosownych przypadkach, za pośrednictwem konsultacyjnych grup sterujących, państw członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, partnerów społecznych i przedstawicieli sektora posiadających wiedzę ekspercką w odpowiednich dziedzinach.

6. Na podstawie badań i analiz przeprowadzonych przez Agencję, ale także na podstawie doświadczenia zdobytego w wyniku własnych działań, w szczególności wizyt i inspekcji, oraz wymiany informacji i dobrych praktyk z państwami członkowskimi i Komisją, Agencja może wydawać, po uprzedniej konsultacji z Komisją, odpowiednie niewiążące zalecenia, wytyczne lub podręczniki w celu wspierania i ułatwiania państwom członkowskim, a w stosownych przypadkach przedstawicielom sektora, wykonywania przepisów Unii.

Artykuł 4

Zadania związane z bezpieczeństwem morskim

1. Agencja monitoruje postępy w zakresie bezpieczeństwa transportu morskiego w Unii, przeprowadza analizę ryzyka na podstawie dostępnych danych i opracowuje modele oceny ryzyka w zakresie bezpieczeństwa w celu określenia wyzwań i zagrożeń dla bezpieczeństwa. Co trzy lata Agencja przedstawia Komisji sprawozdanie z postępów w zakresie zapewniania bezpieczeństwa morskiego wraz z ewentualnymi zaleceniami technicznymi, które mogłyby zostać uwzględnione na szczeblu unijnym lub międzynarodowym. W związku z tym Agencja w szczególności analizuje i proponuje odpowiednie wytyczne lub zalecenia w odniesieniu do potencjalnych zagrożeń dla bezpieczeństwa wynikających z wdrażania i wykorzystywania zrównoważonych alternatywnych źródeł energii dla statków, w tym zasilania statków zacumowanych w porcie energią elektryczną z lądu.

2. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie we wdrażaniu dyrektywy 2009/21/WE. W szczególności Agencja opracowuje i prowadzi bazę danych wyników inspekcji zgodnie z [art. 6a] tej dyrektywy, wprowadza elektroniczne narzędzie sprawozdawcze, o którym mowa w [art. 9b] tej dyrektywy, prowadzi publiczną stronę internetową, o której mowa w art. 8 ust. 2c, oraz przedstawia Komisji zalecenia na podstawie zgromadzonych danych.

Agencja wspomaga Komisję w pełnieniu roli obserwatora w procesie audytu Międzynarodowej Organizacji Morskiej zgodnie z [art. 7] dyrektywy 2009/21/WE. Agencja opracowuje również odpowiednie narzędzia i usługi, które na wniosek państw członkowskich wspomagają je w wypełnianiu obowiązków wynikających z dyrektywy 2009/21/WE.

Agencja zapewnia również wspólny system budowania zdolności dla rzeczoznawców państwa członkowskiego i inspektorów państwa bandery państw członkowskich, o którym mowa w [art. 4c] wyżej wymienionej dyrektywy.

3. Agencja wspomaga Komisję w opracowywaniu i prowadzeniu baz danych przewidzianych w art. 24 i 24a dyrektywy 2009/16/WE. Na podstawie zebranych danych Agencja wspomaga Komisję w analizowaniu odnośnych informacji i publikowaniu informacji dotyczących statków i przedsiębiorstw o niskim i bardzo niskim poziomie działalności zgodnie z dyrektywą 2009/16/WE.

Agencja opracowuje odpowiednie narzędzia i usługi, które na wniosek państw członkowskich wspomagają je w wypełnianiu obowiązków wynikających z dyrektywy 2009/16/WE.

Agencja zapewnia również program rozwoju zawodowego i szkoleń dla inspektorów kontroli przeprowadzanej przez państwo portu w państwach członkowskich zgodnie z [art. 22 ust. 7] wyżej wymienionej dyrektywy 2009/16/WE.

4. Agencja wspomaga Komisję w opracowywaniu i prowadzeniu bazy danych przewidzianej w art. 17 dyrektywy 2009/18/WE. Na podstawie zebranych danych Agencja opracowuje roczny przegląd wypadków i incydentów morskich. Agencja, na wniosek odnośnych państw członkowskich i przy założeniu braku konfliktu interesów, udziela wsparcia operacyjnego tym państwom członkowskim w zakresie dochodzeń w sprawie bezpieczeństwa. Agencja dokonuje również analizy sprawozdań z dochodzeń w sprawie bezpieczeństwa, aby określić wartość dodaną na poziomie Unii w zakresie wszelkich nabywanych doświadczeń.

Agencja zapewnia program rozwoju zawodowego i szkoleń dla właściwych organów ds. badania wypadków morskich.

5. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie we wdrażaniu dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/45/WE³⁴ i 2003/25/WE³⁵ oraz dyrektywy Rady 98/41/WE³⁶. Agencja w szczególności opracowuje i prowadzi bazę danych służącą do rejestrowania środków przewidzianych w art. 9 dyrektywy 2009/45/WE i art. 9 dyrektywy 98/41/WE oraz wspiera Komisję w ocenie takich środków.

6. Agencja ułatwia współpracę i wymianę informacji między Komisją a państwami członkowskimi w celu oceny uznanych organizacji wykonujących zadania w zakresie certyfikacji i przeglądów zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 391/2009³⁷. Agencja w szczególności:

- a) przekazuje Komisji opinię na temat oceny uznanych organizacji zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 391/2009;
- b) przekazuje państwom członkowskim odpowiednie informacje w kontekście inspekcji przeprowadzonych w celu wsparcia oceny Komisji na podstawie art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 391/2009, aby wspierać monitorowanie uznanych organizacji i nadzór nad nimi zgodnie z art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/15/WE³⁸, wspierając państwa członkowskie w wypełnianiu ich unijnych i międzynarodowych zobowiązań jako państw bandery. W związku z tym Agencja wspomaga Komisję w zarządzaniu grupą wysokiego szczebla ds. państw bandery na mocy [art. 9 ust. 1] dyrektywy 2009/21/WE.
- c) przekazuje Komisji, z własnej inicjatywy lub na wniosek Komisji, zalecenia i pomoc techniczną w zakresie ewentualnych środków naprawczych lub nakładania grzywien na uznane organizacje zgodnie z art. 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 391/2009.

³⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/45/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich (Dz.U. L 163 z 25.6.2009, s. 1).

³⁵ Dyrektywa 2003/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie szczególnych wymogów stateczności dotyczących statków pasażerskich typu ro-ro (Dz.U. L 123 z 17.5.2003, s. 22).

³⁶ Dyrektywa Rady 98/41/WE z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie rejestracji osób podróżujących na pokładzie statków pasażerskich płynących do portów Państw Członkowskich Wspólnoty lub z portów Państw Członkowskich Wspólnoty (Dz.U. L 188 z 2.7.1998, s. 35).

³⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 391/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach (Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 11).

³⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/15/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich (Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 47).

7. Agencja wspomaga Komisję we wdrażaniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE³⁹ przez dokonywanie oceny technicznej aspektów bezpieczeństwa, przedstawianie zaleceń wraz z wykazami odpowiednich wymogów projektowych, konstrukcyjnych i eksploatacyjnych oraz norm testowych, opracowanie i prowadzenie bazy danych przewidzianej w art. 35 ust. 4 tej dyrektywy oraz ułatwianie współpracy między oceniającymi jednostkami notyfikowanymi, pełniąc rolę sekretariatu technicznego ich grupy koordynacyjnej.

8. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie w identyfikacji zagrożeń dla bezpieczeństwa związanych z rozwojem autonomicznych i zautomatyzowanych nawodnych statków morskich (MASS) oraz wspomaga państwa członkowskie poprzez ułatwianie zatwierdzania projektów lub operacji MASS w drodze prowadzenia badań i opracowywania odpowiednich narzędzi cyfrowych, wytycznych i podręczników.

9. Agencja gromadzi i analizuje dane dotyczące marynarzy dostarczane i wykorzystywane zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/993⁴⁰. Może również gromadzić i analizować dane dotyczące wdrażania Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. (MLC 2006), aby przyczynić się do poprawy warunków pracy i życia marynarzy na pokładzie.

Artykuł 5

Zadania związane ze zrównoważonym rozwojem

1. Agencja wspiera państwa członkowskie w sposób efektywny pod względem kosztów dodatkowymi środkami reagowania na zanieczyszczenia w razie zanieczyszczenia spowodowanego przez statki, a także zanieczyszczenia morza spowodowanego przez instalacje naftowe i gazowe. Agencja podejmuje takie działania na wniosek poszkodowanego państwa członkowskiego, pod którego kierownictwem prowadzone są działania mające na celu usunięcie zanieczyszczeń. Takie wsparcie pozostaje bez uszczerbku dla odpowiedzialności państw nadbrzeżnych w zakresie funkcjonujących w nich właściwych mechanizmów reagowania na zanieczyszczenia oraz jest udzielane z poszanowaniem istniejących zasad współpracy pomiędzy państwami członkowskimi w tej dziedzinie. Środki operacyjne, które Agencja udostępnia państwom członkowskim, uwzględniają i umożliwiają przejście sektora na korzystanie ze zrównoważonych alternatywnych źródeł energii dla statków. W stosownych przypadkach wnioski o podjęcie działań zmierzających do zwalczania zanieczyszczeń przekazuje się za pośrednictwem Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności ustanowionego decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE⁴¹.

2. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie w wykrywaniu możliwych zanieczyszczeń i ściganiu statków dokonujących nielegalnych zrzutów zgodnie z dyrektywą 2005/35/WE. Agencja w szczególności pomaga we wdrażaniu art. [10, 10a, 10b, 10c i 10d] tej dyrektywy przez:

³⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego i uchylająca dyrektywę Rady 96/98/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 146).

⁴⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/993 z dnia 8 czerwca 2022 r. w sprawie minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy (Dz.U. L 169 z 27.6.2022, s. 45).

⁴¹ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 924).

- a) opracowanie i prowadzenie niezbędnego systemu informacyjnego (CleanSeaNet) w ramach unijnego systemu SafeSeaNet oraz baz danych;
 - b) gromadzenie, analizowanie i rozpowszechnianie istotnych informacji na temat wdrażania i egzekwowania dyrektywy 2005/35/WE;
 - c) budowanie zdolności właściwych organów krajowych i usprawnianie wymiany najlepszych praktyk;
 - d) utworzenie i prowadzenie internetowego kanału zewnętrznego zgłaszania nieprawidłowości, służącego do przyjmowania i przetwarzania zgłaszanych przez załogę informacji o potencjalnych nielegalnych zrzutach, oraz przekazywanie takich informacji zainteresowanemu państwu członkowskiemu lub zainteresowanym państwom członkowskim.
3. Agencja zapewnia usługę CleanSeaNet i wszelkie inne narzędzia wspomagające Komisję i państwa członkowskie, na ich wniosek, w monitorowaniu zakresu i wpływu na środowisko wycieków ropy naftowej z instalacji naftowych i gazowych.
4. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie we wdrażaniu dyrektywy (UE) 2019/883 w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków. W szczególności Agencja wspomaga Komisję w opracowywaniu i prowadzeniu bazy danych wyników inspekcji, przewidzianej w art. 14 tej dyrektywy.
5. Agencja wspiera Komisję i państwa członkowskie w kontekście wdrażania dyrektywy 2008/56/WE, uczestnicząc w realizacji celu w zakresie osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich wraz z kwestiami związanymi z żeglugą i przy wykorzystaniu wyników uzyskanych przy pomocy istniejących narzędzi, takich jak zintegrowane usługi morskie. W związku z tym Agencja prowadzi dalsze badania w kwestiach związanych z kontenerami zagubionymi na morzu, w tym granulatami tworzyw sztucznych, i hałasem podwodnym oraz przedstawia zalecenia Komisji i państwom członkowskim.
6. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie, w tym za pośrednictwem narzędzi i usług operacyjnych, we wdrażaniu związanych z żeglugą elementów dyrektywy (UE) 2016/802. W związku z tym działania Agencji obejmują również rozbudowę i prowadzenie bazy danych zapewniającej pomoc państwom członkowskim w zakresie odpowiedniego typowania i priorytetowego traktowania statków, które należy poddać inspekcji w związku z ryzykiem nieprzestrzegania przepisów tej dyrektywy.
7. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie, na ich wniosek, odpowiednimi narzędziami i usługami operacyjnymi w monitorowaniu i gromadzeniu danych dotyczących emisji tlenków azotu (NO_x) ze statków.
8. Agencja wspiera Komisję i państwa członkowskie we wdrażaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013⁴² przez wydawanie odpowiednich wytycznych oraz gromadzenie i analizę danych dotyczących zgodności z przepisami tego rozporządzenia.
9. Agencja co trzy lata przedstawia Komisji sprawozdanie z postępów w ograniczaniu wpływu transportu morskiego na środowisko na szczeblu Unii.

⁴² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie recyklingu statków oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 i dyrektywę 2009/16/WE (Dz.U. L 330 z 10.12.2013, s. 1).

Artykuł 6

Zadania związane z obniżeniem emisyjności

1. Agencja monitoruje postępy w zakresie środków operacyjnych i technicznych wprowadzanych w celu zwiększenia efektywności energetycznej statków oraz wykorzystywania zrównoważonych paliw alternatywnych, systemów energetycznych i systemów zasilania dla statków, w tym zasilania energią elektryczną z lądu i wspomagającego wykorzystania napędu wiatrowego, co ma służyć ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych ze statków.
2. Agencja zapewnia pomoc techniczną Komisji i państwom członkowskim, na ich wniosek, w odniesieniu do działań regulacyjnych mających na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych ze statków. W związku z tym Agencja może korzystać z wszelkich narzędzi lub usług operacyjnych odpowiednich do zadania. W związku z tym Agencja w szczególności bada, analizuje i proponuje odpowiednie wytyczne lub zalecenia w odniesieniu do wdrażania i wykorzystywania zrównoważonych paliw alternatywnych, systemów energetycznych i systemów zasilania dla statków, w tym zasilania energią elektryczną z lądu i wspomagającego wykorzystania napędu wiatrowego, jak również w odniesieniu do środków efektywności energetycznej.
3. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie we wdrażaniu rozporządzenia (UE) [...] w sprawie stosowania paliw odnawialnych i niskoemisyjnych w transporcie morskim]. W szczególności Agencja wspomaga Komisję w opracowaniu i prowadzeniu bazy danych FuelEU i innych odpowiednich narzędzi informatycznych, o których mowa w [art. 16] tego rozporządzenia, w opracowaniu odpowiednich narzędzi monitorowania, wytycznych i ukierunkowanych narzędzi opartych na analizie ryzyka w celu usprawniania weryfikacji i wykonywania działań, o których mowa w [art. 15 ter] tego rozporządzenia, oraz w analizie odpowiednich danych i przygotowywaniu sprawozdań zgodnie z [art. 28] tego rozporządzenia.
4. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie we wdrażaniu rozporządzenia (UE) 2015/757. W szczególności Agencja wspomaga Komisję w opracowywaniu, aktualizowaniu i utrzymywaniu odpowiednich narzędzi informatycznych, baz danych i wytycznych do celów wdrażania tego rozporządzenia i ułatwiania działań w zakresie egzekwowania przepisów, wspomaga Komisję w analizie odpowiednich danych zgłaszanych na podstawie tego rozporządzenia oraz wspiera Komisję w działaniach mających na celu wypełnienie obowiązków wynikających z art. 21 tego rozporządzenia.
5. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie we wdrażaniu dyrektywy 2003/87/WE w zakresie mającym zastosowanie do sektora morskiego. W szczególności Agencja wspomaga Komisję w opracowywaniu odpowiednich informatycznych narzędzi wdrożeniowych, narzędzi monitorowania, wytycznych i ukierunkowanych narzędzi opartych na analizie ryzyka w celu usprawniania weryfikacji, wykonywania i wdrażania działań związanych z dyrektywą 2003/87/WE w odniesieniu do sektora morskiego, przy jednoczesnym wykorzystaniu wyników istniejących odpowiednich narzędzi, usług i baz danych.
6. Agencja co trzy lata przedstawia Komisji sprawozdanie z postępów w obniżeniu emisyjności transportu morskiego na szczeblu Unii. Tam, gdzie to możliwe, sprawozdanie powinno zawierać analizę techniczną zidentyfikowanych kwestii, którymi można się zająć na szczeblu unijnym.

Artykuł 7

Zadania związane z ochroną na morzu i cyberbezpieczeństwem

1. Agencja zapewnia Komisji pomoc techniczną pod względem wykonywania zadań w zakresie inspekcji, powierzonych jej zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 725/2004.
2. Agencja wspiera Komisję i państwa członkowskie, wraz z wszelkimi innymi właściwymi organami Unii, w rozwijaniu odporności na cyberincydenty w sektorze morskim, w szczególności przez ułatwianie wymiany najlepszych praktyk i informacji na temat cyberincydentów między państwami członkowskimi.

Artykuł 8

Zadania związane z nadzorem morskim i sytuacjami kryzysowymi na morzu

1. Agencja świadczy na rzecz Komisji i państw członkowskich, na ich wniosek, usługi w zakresie nadzoru morskiego i łączności morskiej, oparte na najnowszej technologii, w tym na infrastrukturze kosmicznej i naziemnej oraz czujnikach umieszczonych na wszelkiego rodzaju platformach, przyczyniając się w ten sposób do poprawy morskiej orientacji sytuacyjnej.
2. W obszarze monitorowania ruchu, objętym dyrektywą 2002/59/WE, Agencja promuje w szczególności współpracę między państwami nadbrzeżnymi w odnośnych rejonach żeglugi, jak również opracowuje, prowadzi i obsługuje Centrum Danych systemu identyfikacji i śledzenia statków dalekiego zasięgu Unii Europejskiej oraz system wymiany informacji morskich (SafeSeaNet), o którym mowa w art. 6b oraz 22a tej dyrektywy, jak również międzynarodowy system wymiany danych z systemu identyfikacji i śledzenia statków dalekiego zasięgu, zgodnie z zobowiązaniem podjętym na forum Międzynarodowej Organizacji Morskiej.
3. Agencja zapewnia Komisji, właściwym organom krajowym i instytucjom unijnym w zakresie ich kompetencji, na wniosek i bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego i unijnego, odpowiednie informacje o pozycji statków i dane z obserwacji Ziemi, by ułatwić im stosowanie środków przeciwko piractwu i umyślnym aktom bezprawnym, zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii lub na mocy uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym instrumentów prawnych w obszarze transportu morskiego, z zastrzeżeniem mających zastosowanie przepisów o ochronie danych i zgodnie z procedurami administracyjnymi, które mają zostać ustanowione, w stosownych przypadkach, przez grupę sterującą wysokiego szczebla ustanowioną na mocy dyrektywy 2002/59/WE. Dostarczanie danych systemu identyfikacji i śledzenia statków dalekiego zasięgu odbywa się za zgodą danego państwa bandery.
4. Agencja prowadzi dostępne 24 godziny na dobę i 7 dni w tygodniu, na wniosek i bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego i prawa Unii, centrum zapewniające Komisji, właściwym organom krajowym, bez uszczerbku dla ich praw i obowiązków jako państw bandery, państw nadbrzeżnych i państw portu, oraz odpowiednim organom Unii w ramach ich mandatu, morską orientację sytuacyjną i dane analityczne, w stosownych przypadkach, w zakresie:
 - a) bezpieczeństwa i ochrony na morzu oraz zanieczyszczenia mórz;
 - b) sytuacji kryzysowych na morzu;
 - c) wykonywania wszelkich przepisów Unii, zgodnie z którymi wymagane jest monitorowanie ruchu statków;
 - d) środków przeciwko piractwu i umyślnym aktom bezprawnym, zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii lub na mocy uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym instrumentów prawnych w obszarze transportu morskiego;
 - e) wykorzystania MASS i ich interakcji ze statkami konwencjonalnymi.

Takie informacje przekazywane są z zastrzeżeniem mających zastosowanie przepisów o ochronie danych i zgodnie z procedurami administracyjnymi, które mają zostać ustanowione, w stosownych przypadkach, przez grupę sterującą wysokiego szczebla ustanowioną na mocy dyrektywy 2002/59/WE. Dostarczanie danych systemu identyfikacji i śledzenia statków dalekiego zasięgu odbywa się za zgodą danego państwa bandery.

5. W ramach swoich kompetencji Agencja przyczynia się do szybkiego reagowania na sytuacje kryzysowe i łagodzenia ich skutków, pomagając państwom członkowskim i Komisji, na ich wniosek, w realizacji planów awaryjnych oraz ułatwiając wymianę informacji i najlepszych praktyk.

6. Agencja wspiera Komisję w obsłudze komponentu nadzoru morskiego wchodzącego w skład usługi programu Copernicus w zakresie bezpieczeństwa w ramach zarządczych i finansowych programu Copernicus.

7. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie w opracowywaniu i utrzymywaniu dobrowolnego wspólnego mechanizmu wymiany informacji (CISE), interoperacyjnego rozwiązania mającego na celu ułatwienie wymiany informacji między różnymi systemami wykorzystywanymi przez organy cywilne i wojskowe odpowiedzialne za obszary morskie, uzupełniającego informacje już udostępniane za pośrednictwem obowiązkowych systemów informacyjnych.

Artykuł 9

Zadania związane z cyfryzacją i uproszczeniem

1. Agencja, w stosownych przypadkach, gromadzi i zapewnia, w obszarach prawa Unii wchodzących w zakres jej kompetencji, obiektywne, wiarygodne i porównywalne statystyki, informacje oraz dane, aby umożliwić Komisji i państwom członkowskim podejmowanie niezbędnych kroków w celu poprawy ich działań oraz oceny skuteczności i efektywności kosztowej istniejących środków. Tego rodzaju zadania obejmują upowszechnianie i promowanie korzystania z certyfikatów elektronicznych, zbieranie, zapisywanie i ocenę danych technicznych, systematyczne wykorzystywanie istniejących baz danych, łącznie z ich wymianą dzięki wykorzystaniu innowacyjnych narzędzi informatycznych i sztucznej inteligencji, oraz, w stosownych przypadkach, tworzenie dodatkowych interoperacyjnych baz danych. W związku z tym Agencja wnosi również wkład w aspekt związany z obszarami morskimi w ramach wspólnej europejskiej przestrzeni danych dotyczących mobilności, badając powiązania z systemami innych rodzajów transportu.

2. Agencja wspomaga Komisję we wdrażaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1239⁴³, wykonując następujące zadania:

- a) opracowywanie, udostępnianie i utrzymywanie wspólnych komponentów i usług informatycznych europejskiego systemu morskich pojedynczych punktów kontaktowych pod nadzorem Komisji;
- b) utrzymywanie zbioru danych europejskiego systemu morskich pojedynczych punktów kontaktowych, Przewodnika dotyczącego wdrażania komunikatów oraz wzorów cyfrowych arkuszy kalkulacyjnych;

⁴³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1239 z dnia 20 czerwca 2019 r. ustanawiające europejski system morskich pojedynczych punktów kontaktowych i uchylające dyrektywę 2010/65/UE (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 64).

- c) udzielanie państwom członkowskim wskazówek technicznych dotyczących wdrażania europejskiego systemu morskich pojedynczych punktów kontaktowych;
 - d) ułatwianie ponownego wykorzystania i udostępniania danych wymienianych w ramach europejskiego systemu morskich pojedynczych punktów kontaktowych za pośrednictwem SafeSeaNet.
3. Agencja zapewnia pomoc techniczną państwom członkowskim, na ich wniosek i bez uszczerbku dla ich praw i obowiązków jako państw bandery, w zakresie cyfryzacji ich rejestrów i procedur umożliwiających wprowadzenie certyfikatów elektronicznych.

Artykuł 10

Wizyty w państwach członkowskich i inspekcje

1. Aby pomóc Komisji w wypełnianiu jej obowiązków wynikających z TFUE, w szczególności w ocenie skuteczności wykonania odnośnego prawa Unii, Agencja odbywa wizyty w państwach członkowskich zgodnie z metodami określonymi przez zarząd. W takich metodach uwzględnia się zintegrowane podejście w ramach każdej wizyty mającej na celu weryfikację za każdym razem więcej niż jednego aktu prawnego związanego z funkcją państwa bandery, państwa portu lub państwa nadbrzeżnego badanego państwa członkowskiego.
2. Agencja z odpowiednim wyprzedzeniem informuje odnośne państwo członkowskie o planowanej wizycie, nazwiskach upoważnionych urzędników oraz o dacie rozpoczęcia wizyty i oczekiwanym czasie jej trwania. Urzędnicy Agencji delegowani do odbycia tych wizyt dokonują tego na podstawie przedstawionej pisemnej decyzji dyrektora wykonawczego Agencji, wyszczególniającej przeznaczenie i cele misji.
3. Agencja może przeprowadzać inspekcje w imieniu Komisji, zgodnie z wymogami wiążących aktów prawnych Unii, dotyczące organizacji uznanych przez Unię, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 391/2009, oraz dotyczące szkoleń i certyfikacji marynarzy w państwach trzecich, zgodnie z dyrektywą (UE) 2022/993.
4. Agencja może również przeprowadzać inspekcje w imieniu Komisji zgodnie z wymogami wszelkich innych wiążących aktów prawnych Unii, jeżeli Komisja podejmie decyzję o przekazaniu takiego zadania Agencji.
5. Na zakończenie każdej wizyty lub inspekcji Agencja opracowuje sprawozdanie i przesyła je Komisji i danemu państwu członkowskiemu. Sprawozdanie opracowuje się zgodnie ze wzorem ustanowionym wcześniej przez Komisję.
6. W stosownych przypadkach, a w każdym razie po zakończeniu każdego cyklu wizyt lub inspekcji, Agencja dokonuje analizy sprawozdań z tego cyklu w celu określenia ustaleń o charakterze horyzontalnym oraz ogólnych wniosków dotyczących skuteczności i efektywności kosztowej stosowanych środków. Agencja przedstawia tę analizę Komisji do dalszej dyskusji z państwami członkowskimi, aby wyciągnąć wszelkie stosowne wnioski i ułatwić rozpowszechnianie dobrych metod pracy.

**INNE ZADANIA AGENCJI DOTYCZĄCE STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH I
WSPÓŁPRACY EUROPEJSKIEJ STRAŻY PRZYBRZEŻNEJ**

Artykuł 11

Stosunki międzynarodowe

1. Agencja zapewnia pomoc techniczną niezbędną państwom członkowskim i Komisji, na ich wniosek, do dokonania wkładu w odpowiednie prace organów technicznych IMO, Międzynarodowej Organizacji Pracy – w zakresie żeglugi, oraz memorandum paryskiego w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu („memorandum paryskie”) oraz odpowiednich organizacji regionalnych, do których Unia przystąpiła, w sprawach wchodzących w zakres kompetencji Unii.

W celu skutecznego i efektywnego wykonywania tych zadań dyrektor wykonawczy może podjąć decyzję o umieszczeniu personelu w delegaturach Unii w państwach trzecich, z zastrzeżeniem odpowiednich umów z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych. Decyzja ta wymaga uprzedniej zgody Komisji i zarządu. W decyzji tej określa się zakres działań prowadzonych przez umieszczony personel w sposób pozwalający uniknąć niepotrzebnych kosztów i powielania administracyjnych funkcji Agencji.

2. Agencja może, na wniosek Komisji, zapewniać pomoc techniczną, w tym organizację odpowiednich działań szkoleniowych, w zakresie odnośnych aktów prawnych UE, skierowaną do państw ubiegających się o przystąpienie do Unii oraz, w stosownych przypadkach, do krajów partnerskich objętych europejską polityką sąsiedztwa oraz krajów, które przystąpiły do memorandum paryskiego.

3. Agencja może, na wniosek Komisji lub Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych lub obu tych instytucji, świadczyć pomoc w razie zanieczyszczenia spowodowanego przez statki oraz zanieczyszczenia morza spowodowanego przez instalacje naftowe i gazowe, w wyniku którego poszkodowane są państwa trzecie dzielące regionalny basen morski z Unią. Agencja udziela pomocy zgodnie z Unijnym Mechanizmem Ochrony Ludności ustanowionym decyzją nr 1313/2013/UE i zgodnie z warunkami mającymi zastosowanie do państw członkowskich, o których mowa w art. 5 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, stosowanymi analogicznie do państw trzecich. Zadania te są koordynowane z istniejącymi ustaleniami w zakresie współpracy regionalnej w zakresie zanieczyszczenia morza.

4. Bez uszczerbku dla art. 24 Agencja może, na wniosek Komisji, udzielać pomocy technicznej państwom trzecim w kwestiach wchodzących w zakres jej kompetencji.

5. Agencja może, po uzyskaniu zgody Komisji, zawierać porozumienia administracyjne i współpracować z innymi organami Unii zajmującymi się kwestiami wchodzącymi w zakres kompetencji Agencji. Takie porozumienia i współpraca podlegają opinii Komisji, która otrzymuje na ich temat okresowe sprawozdania.

6. Zarząd przyjmuje strategię stosunków międzynarodowych Agencji w kwestiach podlegających jej kompetencjom. Strategia ta jest zgodna z priorytetami politycznymi Komisji i ma na celu wspieranie Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych w realizacji tych priorytetów. Zostaje ona uwzględniona w dokumencie programowym Agencji, wraz z określeniem przeznaczonych na nią zasobów.

Współpraca europejska w zakresie funkcji straży przybrzeżnej

1. Agencja, we współpracy z Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej, ustanowioną rozporządzeniem (UE) 2019/1896, oraz Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa, ustanowioną rozporządzeniem (UE) 2019/473, każda z nich w ramach swojego mandatu, wspiera organy krajowe pełniące funkcje straży przybrzeżnej na poziomie krajowym i unijnym oraz, w stosownych przypadkach, na poziomie międzynarodowym poprzez:

- a) udostępnianie, łączenie i analizę informacji dostępnych w systemach zgłaszania statków i innych systemach informacyjnych prowadzonych przez te agencje lub im udostępnianych, zgodnie z ich odpowiednimi podstawami prawnymi i z zastrzeżeniem prawa własności państw członkowskich dotyczącego danych;
- b) świadczenie usług w zakresie nadzoru i łączności opartych na najnowszej technologii, w tym infrastrukturze kosmicznej i naziemnej oraz czujnikach umieszczonych na wszelkiego rodzaju platformach;
- c) budowanie potencjału przez opracowywanie wytycznych i zaleceń oraz ustanawianie najlepszych praktyk, a także organizowanie szkoleń i wymiany pracowników;
- d) wzmacnianie wymiany informacji i współpracy w zakresie funkcji straży przybrzeżnej, w tym przez analizowanie wyzwań operacyjnych i zagrożeń pojawiających się na obszarach morskich;
- e) udostępnianie potencjałów przez planowanie i realizację operacji wielofunkcyjnych oraz przez udostępnianie aktywów i innych zdolności w zakresie, w jakim działania te są koordynowane przez te agencje i przeprowadzane za zgodą właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich.

2. Bez uszczerbku dla uprawnień zarządu Agencji, określonych w art. 15, konkretne formy współpracy w zakresie funkcji straży przybrzeżnej między Agencją, Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa są określane w porozumieniu roboczym zgodnie z przyznanymi im mandatami oraz przepisami finansowymi mającymi zastosowanie do tych agencji. Takie porozumienie podlega zatwierdzeniu przez zarząd Agencji, zarząd Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa oraz zarząd Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

3. Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, Agencją oraz Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa, udostępnia praktyczny podręcznik dotyczący współpracy europejskiej w zakresie funkcji straży przybrzeżnej. Podręcznik ten zawiera wskazówki, zalecenia i najlepsze praktyki w zakresie wymiany informacji. Komisja przyjmuje podręcznik w postaci zalecenia.

4. Zadania określone w niniejszym artykule pozostają bez uszczerbku dla zadań Agencji, o których mowa w art. 4–12, oraz nie naruszają praw i obowiązków państw członkowskich, w szczególności jako państw bandery, państw portu lub państw nadbrzeżnych.

Artykuł 13

Informacje i upowszechnianie rezultatów

Agencja może z własnej inicjatywy włączać się w działania komunikacyjne w dziedzinach mieszczących się w jej mandacie. Działania komunikacyjne nie są sprzeczne z pozostałymi zadaniami, o których mowa w art. 4–13, i są wykonywane zgodnie z właściwymi planami komunikacji i rozpowszechniania informacji, przyjętymi przez zarząd. Plany te są regularnie aktualizowane przez zarząd w oparciu o analizę potrzeb.

ROZDZIAŁ IV

ORGANIZACJA AGENCJI

Artykuł 14

Struktura administracyjna i kierownicza

Strukturę administracyjną i kierowniczą Agencji tworzą:

- a) zarząd, który pełni funkcje określone w art. 16;
- b) rada wykonawcza, która pełni funkcje określone w art. 21;
- c) dyrektor wykonawczy, który wykonuje obowiązki określone w art. 23.

Artykuł 15

Skład zarządu

1. W skład zarządu wchodzi przedstawiciele państw członkowskich, po jednym z każdego państwa, oraz czterech przedstawicieli Komisji, a każdy z nich ma prawo głosu.

W skład zarządu wchodzi również czterech specjalistów z najbardziej zainteresowanych sektorów, o których mowa w art. 2, powoływanych przez Komisję, którzy nie mają prawa głosu.

Wszyscy członkowie zarządu są powoływani na podstawie odpowiedniego doświadczenia i wiedzy specjalistycznej w dziedzinach, o których mowa w art. 2. Zarówno państwa członkowskie, jak i Komisja dbają o zrównoważoną reprezentację kobiet i mężczyzn w zarządzie. Jeden z czterech specjalistów jest przedstawicielem ram stałej współpracy organów ds. badania wypadków zgodnie z art. 10 dyrektywy 2009/18/WE.

3. Każde państwo członkowskie i Komisja powołuje swoich członków zarządu, a także zastępcę, który reprezentuje członka pod jego nieobecność.

4. Okres kadencji wynosi cztery lata. Kadencja może być przedłużana.

5. W chwili obejmowania stanowiska każdy członek zarządu i jego zastępca podpisuje pisemne oświadczenie, że nie znajduje się w sytuacji konfliktu interesów. Każdy członek zarządu i jego zastępca uaktualnia swoje oświadczenie w przypadku zmiany okoliczności w odniesieniu do konfliktu interesów. Agencja publikuje oświadczenia i ich aktualizacje na swojej stronie internetowej.

Artykuł 16

Funkcje zarządu

1. Aby zapewnić wykonywanie zadań przez Agencję, zarząd:
 - a) wyznacza ogólne i strategiczne kierunki działań Agencji;
 - b) corocznie przyjmuje, większością dwóch trzecich głosów członków z prawem głosu, po otrzymaniu opinii Komisji oraz zgodnie z art. 17, jednolity dokument programowy Agencji;
 - c) przyjmuje, większością dwóch trzecich głosów członków z prawem głosu, roczny budżet Agencji i plan zatrudnienia oraz pełni inne funkcje związane z budżetem Agencji na podstawie rozdziału VI;
 - d) przyjmuje, większością dwóch trzecich głosów członków z prawem głosu, skonsolidowane roczne sprawozdanie z działalności Agencji i przekazuje je każdego roku najpóźniej do dnia 1 lipca Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu i państwom członkowskim. Sprawozdanie podawane jest do wiadomości publicznej;
 - e) przyjmuje przepisy finansowe mające zastosowanie do Agencji zgodnie z art. 25;
 - f) wydaje opinię na temat końcowego sprawozdania finansowego Agencji;
 - g) określa metody przeprowadzania wizyt przewidzianych w art. 10. W przypadku wyrażenia przez Komisję – w terminie 15 dni od daty przyjęcia metod – sprzeciwu w sprawie tych metod zarząd ponownie bada je i przyjmuje je z ewentualnymi poprawkami w drugim czytaniu albo większością dwóch trzecich głosów, włącznie z przedstawicielami Komisji, albo przy jednomyślności przedstawicieli państw członkowskich;
 - h) rozpatruje i zatwierdza porozumienia administracyjne, o których mowa w art. 11 ust. 5;
 - i) przyjmuje strategię zwalczania nadużyć finansowych, odpowiednią w stosunku do ryzyka takich nadużyć, uwzględniając koszty i korzyści związane ze środkami, które mają być zastosowane;
 - j) przyjmuje zasady dotyczące zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi w odniesieniu do swoich członków oraz co roku publikuje na swojej stronie internetowej deklarację interesów członków zarządu;
 - k) na podstawie analizy potrzeb przyjmuje i regularnie aktualizuje plany komunikacji i rozpowszechniania informacji określone w art. 13;
 - l) przyjmuje swój regulamin wewnętrzny;
 - m) powołuje członków rady wykonawczej większością dwóch trzecich głosów członków z prawem głosu zgodnie z art. 21;
 - n) przyjmuje mandat dotyczący zadań rady wykonawczej, o którym mowa w art. 21;
 - o) zgodnie z ust. 2 wykonuje – w odniesieniu do pracowników Agencji – uprawnienia powierzone organowi powołującemu na mocy regulaminu pracowniczego oraz uprawnienia

- powierzone organowi uprawnionemu do zawierania umów o pracę na mocy warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej⁴⁴;
- p) przyjmuje przepisy wykonawcze w celu nadania skuteczności regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej zgodnie z art. 110 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
 - q) powołuje dyrektora wykonawczego, udziela mu wskazówek i monitoruje jego pracę, a w stosownych przypadkach przedłuża jego kadencję lub odwołuje go ze stanowiska zgodnie z art. 22;
 - r) ustanawia procedury podejmowania decyzji przez dyrektora wykonawczego;
 - s) w stosownych przypadkach powołuje księgowego podlegającego regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, który musi być całkowicie niezależny w wykonywaniu swoich obowiązków;
 - t) zapewnia odpowiednie działania następcze w odniesieniu do ustaleń i zaleceń wynikających ze sprawozdań z wewnętrznych lub zewnętrznych audytów oraz ocen, jak również z dochodzeń przeprowadzanych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i Prokuraturę Europejską (EPPO);
 - u) podejmuje wszystkie decyzje dotyczące ustanowienia wewnętrznej struktury Agencji, w tym powoływania grup doradczych lub roboczych, oraz, w razie potrzeby, jej modyfikacji;
 - v) podejmuje decyzje w sprawie usług, za świadczenie których Agencja może pobierać honoraria i opłaty, i przyjmuje ramowy model podziału finansowego środków pochodzących z honorariów i opłat, o których mowa w art. 26 ust. 3 lit. c). W przypadku wyrażenia przez Komisję – w czasie 15 dni od daty przyjęcia przez zarząd decyzji dotyczącej usług świadczonych odpłatnie lub ramowego modelu – sprzeciwu w sprawie tej decyzji zarząd ponownie bada ją i przyjmuje ją z ewentualnymi poprawkami w drugim czytaniu albo większością dwóch trzecich głosów, włącznie z przedstawicielami Komisji, albo przy jednomyślności przedstawicieli państw członkowskich;
 - w) przyjmuje strategię osiągnięcia przyrostu wydajności i synergii;
 - x) przyjmuje strategię współpracy z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi albo strategię współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, o której mowa w art. 11 ust. 6. W przypadku wyrażenia przez Komisję – w terminie 15 dni od daty przyjęcia strategii – sprzeciwu w sprawie tej strategii zarząd ponownie bada ją i przyjmuje ją z ewentualnymi poprawkami w drugim czytaniu albo większością dwóch trzecich głosów, włącznie z przedstawicielami Komisji, albo przy jednomyślności przedstawicieli państw członkowskich;
 - y) przyjmuje wewnętrzne przepisy Agencji dotyczące bezpieczeństwa, o których mowa w art. 41;
 - z) powołuje inspektora ochrony danych Agencji.

⁴⁴ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot oraz ustanawiające specjalne środki stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1).

2. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 110 ust. 2 regulaminu pracowniczego zarząd przyjmuje – na podstawie art. 2 ust. 1 regulaminu pracowniczego i art. 6 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej – decyzję przekazującą odpowiednie uprawnienia organu powołującego dyrektorowi wykonawczemu i określającą warunki, zgodnie z którymi możliwe jest zawieszenie przekazania tych uprawnień. Dyrektor wykonawczy jest upoważniony do dalszego przekazywania tych uprawnień.

Jeżeli wymagają tego szczególne okoliczności, zarząd może – w drodze decyzji – zawiesić tymczasowo przekazanie uprawnień organu powołującego dyrektorowi wykonawczemu i uprawnień dalej przez niego przekazanych oraz wykonywać je samodzielnie lub przekazać je jednemu ze swoich członków lub członkowi personelu innemu niż dyrektor wykonawczy.

Artykuł 17

Programowanie roczne i wieloletnie

1. Do dnia 30 listopada każdego roku zarząd przyjmuje jednolity dokument programowy zawierający założenia programowania rocznego i wieloletniego w oparciu o projekt przedstawiony przez dyrektora wykonawczego, biorąc pod uwagę opinię Komisji. Przekazuje go Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.

W przypadku wyrażenia przez Komisję – w terminie 15 dni od daty przyjęcia jednolitego dokumentu programowego – sprzeciwu w sprawie tego dokumentu zarząd ponownie bada go i przyjmuje go z ewentualnymi poprawkami w ciągu dwóch miesięcy w drugim czytaniu albo większością dwóch trzecich głosów, włącznie z przedstawicielami Komisji, albo przy jednogłośnieści przedstawicieli państw członkowskich.

2. Jednolity dokument programowy staje się ostateczny po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego, a w razie konieczności jest odpowiednio dostosowywany.

3. Roczny program prac zawiera szczegółowe cele oraz oczekiwane wyniki, a także wskaźniki skuteczności. Zawiera również opis działań, które mają być finansowane, oraz wskazanie zasobów finansowych i ludzkich przeznaczonych na każde działanie zgodnie z zasadami budżetowania zadaniowego i zarządzania kosztami działań. Roczny program prac jest spójny z wieloletnim programem prac, o którym mowa w ust. 7. Jednoznacznie określa on zadania, które dodano, zmieniono lub usunięto w stosunku do poprzedniego roku budżetowego. Programowanie roczne lub wieloletnie albo programowanie roczne i wieloletnie obejmuje strategię dotyczącą stosunków z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi, o których mowa w art. 11, oraz działania związane z tą strategią.

4. Zarząd dokonuje zmiany przyjętego rocznego programu prac w przypadku przekazania Agencji nowego zadania. Dodanie takiego nowego zadania uwarunkowane jest przeprowadzeniem analizy skutków, jakie niesie ono ze sobą pod kątem zasobów ludzkich i budżetowych, oraz może wiązać się z decyzją o opóźnieniu realizacji innych zadań.

5. Zarząd analizuje i zatwierdza, w ramach przygotowywania jednolitego dokumentu programowego, wnioski Komisji lub państw członkowskich o pomoc techniczną, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. c), art. 3 ust. 2 lit. b), art. 5 ust. 5–8, art. 8 ust. 6 i 7, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 4 oraz art. 11 ust. 2 i 4. Zatwierdzenie takich wniosków:

- a) nie może mieć negatywnego wpływu na pozostałe zadania Agencji;
- b) pozwala uniknąć powielania podejmowanych działań;

- c) podlega analizie skutków, jakie niosą ono ze sobą pod kątem zasobów ludzkich i budżetowych; oraz
 - d) może wiązać się z decyzją o opóźnieniu realizacji innych zadań.
6. Wszelkie istotne zmiany w rocznym programie prac przyjmuje się w drodze tej samej procedury co pierwotny roczny program prac. Zarząd może przekazać dyrektorowi wykonawczemu uprawnienia do dokonywania w rocznym programie prac zmian innych niż istotne.
7. Wieloletni program prac określa ogólne założenia programowania strategicznego, w tym cele, oczekiwane wyniki i wskaźniki skuteczności działania. Obejmuje on również programowanie w zakresie zasobów, w tym budżetu wieloletniego i personelu.
8. Programowanie w zakresie zasobów jest aktualizowane co roku. Programowanie strategiczne jest aktualizowane w stosownych przypadkach, a w szczególności w celu uwzględnienia wyników oceny, o której mowa w art. 41.

Artykuł 18

Przewodniczący zarządu

1. Zarząd wybiera przewodniczącego i zastępcę przewodniczącego spośród swoich członków z prawem głosu. Przewodniczący i zastępca przewodniczącego wybierani są większością dwóch trzecich głosów członków zarządu z prawem głosu.
2. Zastępca przewodniczącego automatycznie zajmuje miejsce przewodniczącego, jeśli niemożliwe jest pełnienie przez niego swoich obowiązków.
3. Kadencja przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego trwa cztery lata. Ich kadencja może być przedłużona jeden raz. Jeżeli jednak w którymkolwiek momencie swojej kadencji tracą oni status członków zarządu, ich kadencja kończy się automatycznie w tym samym dniu.

Artykuł 19

Posiedzenia zarządu

1. Posiedzenia zarządu są prowadzone zgodnie z jego regulaminem wewnętrznym oraz są zwoływane przez przewodniczącego zarządu.
2. Dyrektor wykonawczy Agencji bierze udział w obradach oprócz sytuacji, kiedy jego udział mógłby doprowadzić do konfliktu interesów, zgodnie z decyzją przewodniczącego, lub kiedy zarząd ma podjąć decyzję zgodnie z art. 35.
3. Zarząd odbywa posiedzenie zwyczajne dwa razy do roku. Dodatkowo zbiera się z inicjatywy przewodniczącego lub na wniosek Komisji albo jednej trzeciej państw członkowskich.
4. W przypadku zaistnienia kwestii poufności lub konfliktu interesów zarząd może podjąć decyzję o zbadaniu określonych punktów porządku obrad bez obecności zainteresowanych członków. Nie narusza to prawa państw członkowskich i Komisji do bycia reprezentowanym przez zastępcę lub jakąkolwiek inną osobę. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego przepisu zostają określone w regulaminie wewnętrznym zarządu.

5. Zarząd może zaprosić każdą osobę, której opinia może być interesująca, do uczestniczenia w posiedzeniu jako obserwator.
6. Z zastrzeżeniem przepisów regulaminu wewnętrznego członkowie zarządu mogą korzystać z pomocy doradców lub ekspertów.
7. Obsługę sekretariatu zarządu zapewnia Agencja.

Artykuł 20

Zasady głosowania zarządu

1. Jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, zarząd podejmuje decyzje bezwzględną większością głosów członków z prawem głosu.
2. Decyzje, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. c)–e) i w lit. i), j), n, o), p), q), t), u) oraz w art. 16 ust. 2 mogą zostać podjęte tylko wtedy, gdy przedstawiciele Komisji zagłosują za nimi. Do celów podejmowania decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. b), głos poparcia przedstawiciela Komisji jest wymagany tylko w odniesieniu do elementów decyzji niezwiązanych z rocznym i wieloletnim programem prac Agencji.
3. Każdy członek ma jeden głos. Dyrektor wykonawczy Agencji nie bierze udziału w głosowaniu.
4. W przypadku nieobecności członka do wykonywania jego prawa głosu uprawniony jest jego zastępca.
5. Regulamin ustanawia bardziej szczegółowe ustalenia dotyczące głosowania, w tym warunki działania jednego członka w imieniu innego członka.

Artykuł 21

Rada wykonawcza

1. Zarząd wspierany jest przez radę wykonawczą.
2. Rada wykonawcza:
 - a) nadzoruje wykonywanie decyzji zarządu w zakresie zarządzania administracyjnego i budżetowego;
 - b) przygotowuje decyzje, które mają zostać przyjęte przez zarząd;
 - c) zapewnia, wraz z zarządem, podjęcie odpowiednich działań następczych w odniesieniu do ustaleń i zaleceń wynikających ze sprawozdań z wewnętrznych lub zewnętrznych audytów oraz ocen, jak również z dochodzeń OLAF-u i EPPO.
3. W przypadku pilnej potrzeby rada wykonawcza może podejmować określone decyzje tymczasowe w imieniu zarządu, w szczególności w kwestiach zarządzania administracyjnego, w tym w zakresie zawieszenia przekazania uprawnień organu powołującego oraz w kwestiach związanych z budżetem.
4. W skład rady wykonawczej wchodzi: przewodniczący zarządu, jeden przedstawiciel Komisji w zarządzie i trzech innych członków mianowanych przez zarząd spośród jego członków z prawem głosu. Przewodniczący zarządu jest również przewodniczącym rady wykonawczej. Dyrektor wykonawczy bierze udział w posiedzeniach rady wykonawczej, ale nie ma prawa głosu.

5. Kadencja członków rady wykonawczej trwa cztery lata z możliwością przedłużenia. Kadencja członków rady wykonawczej kończy się wraz z zakończeniem ich członkostwa w zarządzie.
6. Rada wykonawcza odbywa co najmniej jedno posiedzenie zwyczajne co trzy miesiące. Ponadto zbiera się z inicjatywy przewodniczącego lub na wniosek jej członków.
7. Zarząd ustanawia regulamin wewnętrzny rady wykonawczej.

ROZDZIAŁ V

DYREKTOR WYKONAWCZY

Artykuł 22

Powołanie, przedłużenie kadencji i odwołanie ze stanowiska

1. Dyrektor wykonawczy jest powoływany przez zarząd w oparciu o posiadane przez niego kompetencje merytoryczne i umiejętności spośród kandydatów z listy zaproponowanej przez Komisję po przeprowadzeniu otwartego i przejrzystego postępowania rekrutacyjnego, w toku którego zapewniono poszanowanie zasady równowagi płci.
2. Do celu zawarcia umowy z dyrektorem wykonawczym Agencję reprezentuje przewodniczący zarządu.
3. Kadencja dyrektora wykonawczego trwa pięć lat. W odpowiednim czasie przed upływem tego okresu Komisja przeprowadza ocenę, w której uwzględnia się wyniki oceny pracy dyrektora wykonawczego oraz przyszłe zadania i wyzwania stojące przed Agencją.
4. Zarząd – działając na wniosek Komisji i z uwzględnieniem oceny, o której mowa w ust. 3 – może przedłużyć kadencję dyrektora wykonawczego jeden raz, na okres nie dłuższy niż pięć lat.
5. Dyrektor wykonawczy, którego kadencję przedłużono, nie może brać udziału w kolejnej procedurze wyboru na to samo stanowisko.
6. Dyrektor wykonawczy może zostać odwołany ze stanowiska jedynie decyzją zarządu działającą na wniosek Komisji.
7. Dyrektor wykonawczy zostaje zaangażowany jako pracownik Agencji zatrudniony na czas określony zgodnie z art. 2 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej.

Artykuł 23

Zadania i zakres obowiązków dyrektora wykonawczego

1. Dyrektor wykonawczy zarządza Agencją zgodnie z decyzjami zarządu i odpowiada przed zarządem.
2. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji, zarządu i rady wykonawczej, dyrektor wykonawczy jest niezależny w wykonywaniu swoich obowiązków i nie zwraca się o instrukcje ani ich nie przyjmuje od żadnego rządu ani jakiegokolwiek innego podmiotu.

3. Dyrektor wykonawczy na wezwanie Parlamentu Europejskiego informuje go o wykonywaniu swoich obowiązków. Rada może wezwać dyrektora wykonawczego do poinformowania jej o wykonywaniu powierzonych mu obowiązków.

4. Dyrektor wykonawczy jest przedstawicielem prawnym Agencji.

5. Dyrektor wykonawczy odpowiada za realizację zadań powierzonych Agencji na mocy niniejszego rozporządzenia. Dyrektor wykonawczy w szczególności:

- a) zapewnia zrównoważone i skuteczne bieżące kierowanie Agencją;
- b) organizuje, prowadzi i nadzoruje działalność i personel Agencji w granicach decyzji podejmowanych przez zarząd;
- c) przygotowuje i wykonuje decyzje przyjęte przez zarząd;
- d) przygotowuje projekty przepisów finansowych mających zastosowanie do Agencji i przedkłada je do przyjęcia przez zarząd;
- e) opracowuje preliminarz dochodów i wydatków Agencji zgodnie z art. 27 i wykonuje budżet zgodnie z art. 28;
- f) przygotowuje projekt jednolitego dokumentu programowego i przedkłada go do przyjęcia przez zarząd po konsultacji z Komisją co najmniej cztery tygodnie przed odpowiednim posiedzeniem zarządu;
- g) wdraża jednolity dokument programowy, dokonuje oceny postępów w stosunku do odpowiednich wskaźników i składa sprawozdania z jego wdrażania zarządowi;
- h) przygotowuje skonsolidowane roczne sprawozdanie z działalności Agencji oraz przedstawia je do oceny i przyjęcia przez zarząd;
- i) odpowiada na wszelkie wnioski o pomoc zgodnie z art. 17 ust. 5;
- j) podejmuje decyzje o przeprowadzaniu wizyt i inspekcji przewidzianych w art. 10, po konsultacji z Komisją i zgodnie z metodami przeprowadzania wizyt określonymi przez zarząd zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. g);
- k) podejmuje decyzje o zawieraniu porozumień administracyjnych z innymi organami Unii działającymi w tych samych obszarach co Agencja, pod warunkiem że projekt porozumienia został najpierw przedstawiony do konsultacji Komisji i zarządowi zgodnie z art. 11 ust. 5 oraz że zarząd nie zgłosi sprzeciwu w ciągu czterech tygodni;
- l) podejmuje wszelkie niezbędne kroki, włączając w to przyjęcie wewnętrznych instrukcji administracyjnych oraz publikację komunikatów w celu zapewnienia funkcjonowania Agencji zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia;
- m) organizuje skuteczny system monitorowania, aby umożliwić porównywanie osiągnięć Agencji z jej celami i zadaniami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. W tym celu opracowuje, w porozumieniu z Komisją i zarządem, odpowiednio dostosowane wskaźniki wyników pozwalające na skuteczną ocenę osiągniętych rezultatów. Zapewnia regularne dostosowywanie struktury organizacyjnej Agencji do zmieniających się potrzeb w ramach dostępnych zasobów finansowych i ludzkich. W związku z tym dyrektor wykonawczy ustanawia procedury przeprowadzania regularnych ocen, spełniające uznane normy zawodowe;
- n) ustanawia skuteczny i wydajny system kontroli wewnętrznej i zapewnia jego funkcjonowanie oraz zgłasza zarządowi wszelkie istotne zmiany w tym systemie;

- o) zapewnia przeprowadzanie ocen ryzyka i zarządzania ryzykiem na potrzeby Agencji;
- p) przygotowuje plan działań następczych w następstwie wniosków ze sprawozdań z audytu wewnętrznego lub zewnętrznego oraz ocen, a także z dochodzeń przeprowadzonych przez OLAF i EPPO, o których mowa w art. 38, oraz składa dwa razy w roku Komisji, a regularnie – zarządowi, sprawozdania z postępów;
- q) zapewnia ochronę interesów finansowych Unii poprzez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności, bez uszczerbku dla kompetencji OLAF-u i EPPO w zakresie prowadzenia dochodzeń, poprzez skuteczne kontrole oraz – w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także w razie potrzeby stosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar administracyjnych, w tym kar pieniężnych;
- r) przygotowuje strategię zwalczania nadużyć finansowych, strategię osiągnięcia przyrostu wydajności i synergii, strategię współpracy z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi albo strategię współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi oraz strategię zarządzania organizacyjnego i systemów kontroli wewnętrznej na potrzeby Agencji i przedstawia ją do zatwierdzenia przez zarząd;
- s) promuje różnorodność i zapewnia równowagę płci w zakresie rekrutacji pracowników Agencji;
- t) rekrutuje pracowników przy uwzględnieniu możliwie największego zasięgu geograficznego;
- u) opracowuje i wdraża politykę komunikacyjną Agencji;
- v) wykonuje wszelkie inne zadania powierzone lub przekazane mu przez zarząd lub wymagane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 24

Uczestnictwo państw trzecich

1. Agencja pozostaje otwarta na uczestnictwo państw trzecich, które zawarły porozumienia z Unią, według których przyjęły i stosują się do prawa Unii w zakresie bezpieczeństwa morskiego, ochrony na morzu, zapobiegania zanieczyszczeniom powodowanym przez statki oraz działania w odpowiedzi na zanieczyszczenia powodowane przez statki.
2. Zgodnie z odpowiednimi przepisami takich umów Agencja po uzyskaniu opinii Komisji zawiera uzgodnienia określające rodzaj i zakres szczegółowych zasad uczestnictwa tych państw w działaniach Agencji, łącznie z przepisami dotyczącymi wkładów finansowych i pracowników.

ROZDZIAŁ VI

POSTANOWIENIA FINANSOWE

Artykuł 25

Przepisy finansowe

Przepisy finansowe mające zastosowanie do Agencji przyjmuje zarząd po konsultacji z Komisją. Przepisy finansowe nie odbiegają od rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/715, chyba że takie odstępstwo jest niezbędne ze względu na szczególne wymogi działalności Agencji i uzyskano wcześniejszą zgodę Komisji.

Artykuł 26

Budżet

1. Preliminarz wszystkich dochodów i wydatków Agencji jest przygotowywany w każdym roku budżetowym odpowiadającym rokowi kalendarzowemu i jest wykazywany w budżecie Agencji.
2. Dochody i wydatki wykazane w budżecie Agencji muszą się równoważyć.
3. Bez uszczerbku dla innych zasobów dochody Agencji obejmują:
 - a) wkład Unii wpisany do budżetu ogólnego Unii Europejskiej i dotacje od organów unijnych;
 - b) ewentualne wkłady państwa trzeciego, które uczestniczy w działaniach Agencji zgodnie z art. 24;
 - c) wszelkie honoraria i opłaty za udostępnianie infrastruktury, przygotowywanie publikacji, prowadzenie szkoleń lub wszelkie inne usługi wchodzące w zakres niniejszego rozporządzenia, świadczone przez Agencję zgodnie z aktami wykonawczymi przyjętymi zgodnie z art. 33;
 - d) wszelkie dobrowolne wkłady finansowe państw członkowskich, państw trzecich lub innych podmiotów, o ile wkłady takie są przejrzyste, jasno oznaczone w budżecie i nie zagrażają niezależności i bezstronności Agencji.
4. Wydatki Agencji obejmują wynagrodzenia pracowników, koszty administracyjne, koszty infrastruktury oraz koszty operacyjne.

Artykuł 27

Ustanawianie budżetu

1. Co roku dyrektor wykonawczy sporządza projekt preliminarza dochodów i wydatków Agencji na kolejny rok budżetowy, obejmujący również plan zatrudnienia, i przesyła go zarządowi.
2. Na podstawie tego projektu zarząd przyjmuje wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Agencji na następny rok budżetowy.
3. Wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Agencji przesyłany jest Komisji do dnia 31 stycznia każdego roku. Zarząd przesyła Komisji ostateczny projekt preliminarza do dnia 31 marca tegoż roku.
4. Preliminarz przesyłany jest przez Komisję władzy budżetowej wraz z projektem budżetu ogólnego Unii Europejskiej.
5. Na podstawie preliminarza Komisja wpisuje do projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej szacowane kwoty, jakie uważa za konieczne w odniesieniu do planu zatrudnienia, oraz kwotę dotacji, która obciąży budżet ogólny przedkładany władzy budżetowej zgodnie z art. 313 i 314 TFUE.
6. Władza budżetowa zatwierdza środki przewidziane na wkład dla Agencji.

7. Władza budżetowa przyjmuje też plan zatrudnienia dla Agencji.
8. Budżet Agencji jest przyjmowany przez zarząd. Ostateczne jego zatwierdzenie następuje po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego Unii Europejskiej. W stosownych przypadkach budżet jest odpowiednio dostosowywany.
9. W przypadku projektów budowlanych, które mogą mieć znaczący wpływ na budżet Agencji, zastosowanie mają przepisy rozporządzenia delegowanego (UE) nr 715/2019.

Artykuł 28

Wykonanie budżetu

1. Dyrektor wykonawczy wykonuje budżet Agencji.
2. Co roku dyrektor wykonawczy przesyła władzy budżetowej wszelkie informacje istotne z punktu widzenia ustaleń procedur oceny.

Artykuł 29

Przedstawienie sprawozdania finansowego i absolutorium

1. Do dnia 1 marca następnego roku budżetowego księgowy Agencji przesyła wstępne sprawozdanie finansowe księgowemu Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu.
2. Do dnia 31 marca następnego roku budżetowego Agencja przesyła sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu.
3. Do dnia 31 marca następnego roku budżetowego księgowy Komisji przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu wstępne sprawozdanie finansowe Agencji skonsolidowane ze sprawozdaniem finansowym Komisji.
4. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego dotyczących wstępnego sprawozdania finansowego Agencji, zgodnie z art. 246 rozporządzenia finansowego, dyrektor wykonawczy sporządza na własną odpowiedzialność końcowe sprawozdanie finansowe Agencji i przedkłada je zarządowi w celu uzyskania jego opinii.
5. Zarząd wydaje opinię na temat końcowego sprawozdania finansowego Agencji.
6. Do dnia 1 lipca następującego po zakończeniu roku budżetowego księgowy przesyła końcowe sprawozdanie finansowe wraz z opinią zarządu Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.
7. Końcowe sprawozdanie finansowe publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* do dnia 15 listopada następnego roku budżetowego.
8. Do dnia 30 września dyrektor wykonawczy przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na jego uwagi. Dyrektor wykonawczy przesyła tę odpowiedź również zarządowi.
9. Dyrektor wykonawczy przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek, wszelkie informacje niezbędne do sprawnego zastosowania procedury udzielania absolutorium za dany rok budżetowy, zgodnie z art. 261 ust. 3 rozporządzenia finansowego.

10. Na zalecenie Rady, stanowiącej większością kwalifikowaną, do dnia 15 maja roku N + 2 Parlament Europejski udziela dyrektorowi wykonawczemu absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy N.

ROZDZIAŁ VII

PERSONEL

Artykuł 30

Przepisy ogólne

Do personelu Agencji mają zastosowanie Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej oraz przepisy przyjęte w drodze porozumienia między instytucjami Unii w celu nadania skuteczności temu regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia innych pracowników.

Artykuł 31

Oddelegowani eksperci krajowi i inny personel

1. Agencja może korzystać z pomocy oddelegowanych ekspertów krajowych lub innych pracowników niezatrudnionych przez Agencję.
2. Zarząd przyjmuje decyzję określającą zasady oddelegowania ekspertów krajowych do Agencji.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 32

Status prawny i siedziba

1. Agencja jest organem Unii i ma osobowość prawną.
2. W każdym państwie członkowskim Agencja korzysta ze zdolności prawnej i zdolności do czynności prawnych w najszerszym zakresie przyznawanym osobom prawnym przez prawo krajowe. Agencja może w szczególności nabywać oraz zbywać ruchomości i nieruchomości, a także może występować jako strona w postępowaniach sądowych.
3. Agencję reprezentuje dyrektor wykonawczy.
4. Siedziba Agencji znajduje się w Lizbonie w Republice Portugalskiej.
5. Na wniosek Komisji zarząd może podjąć decyzję, za zgodą zainteresowanych państw członkowskich, we współpracy z nimi oraz z należyтым uwzględnieniem wpływu na budżet, w tym jakichkolwiek wkładów, których mogą dokonać zainteresowane państwa członkowskie, o utworzeniu

centrów regionalnych niezbędnych do realizacji zadań Agencji w najbardziej skuteczny i efektywny sposób. Podejmując taką decyzję, zarząd precyzyjnie określa zakres działań centrum regionalnego, unikając niepotrzebnych kosztów finansowych i wzmacniając współpracę z istniejącymi sieciami regionalnymi i krajowymi.

Artykuł 33

Akty wykonawcze dotyczące honorariów i opłat

1. Zgodnie z zasadami określonymi w ust. 2, 3 i 4 Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające:
 - a) honoraria i opłaty pobierane przez Agencję, w szczególności w drodze stosowania art. 26 ust. 3 lit. c); oraz
 - b) warunki płatności.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

2. Za ewentualne usługi świadczone przez Agencję, w szczególności za wykonywanie zadań wchodzących w zakres jej kompetencji na rzecz państw trzecich i sektora, pobiera się honoraria i opłaty.

3. Wszelkie honoraria i opłaty są wyrażane i pobierane w euro. Honoraria i opłaty są ustalane w sposób przejrzysty, uczciwy i jednolity. W stosownych przypadkach uwzględnia się szczególne potrzeby małych i średnich przedsiębiorstw, w tym możliwość rozbicia płatności na kilka rat i etapów. Podział honorariów jest jasno odzwierciedlony w księgach rachunkowych. Termin uiszczenia honorariów i opłat jest ustalany w rozsądnej długości.

4. Kwotę honorariów i opłat ustala się na takim poziomie, by zapewnić, aby związany z nimi przychód był wystarczający do pokrycia pełnego kosztu świadczonych usług. W kosztach tych uwzględnia się w szczególności wszelkie wydatki Agencji związane z pracownikami zaangażowanymi w realizację czynności, o których mowa w ust. 2, w tym proporcjonalne składki wnoszone przez pracodawcę na rzecz programu emerytalnego. Jeżeli w wyniku świadczenia usług, z tytułu których pobierane są honoraria i opłaty, regularnie generowane jest dodatnie lub ujemne saldo środków, wysokość tych honorariów i opłat musi zostać obowiązkowo poddana weryfikacji. Te honoraria i opłaty stanowią dochody Agencji przeznaczone na określony cel.

Artykuł 34

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez Komitet ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki (COSS) ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE)

nr 2099/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁴⁵. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 35

Przywileje i immunitety

Do Agencji i jej pracowników stosuje się Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.

Artykuł 36

System językowy

1. Do Agencji mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Rady nr 1⁴⁶.
2. Usługi tłumaczeniowe niezbędne do funkcjonowania Agencji świadczy Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej.

Artykuł 37

Przejrzystość

1. Do dokumentów posiadanych przez Agencję stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁴⁷.
2. W terminie sześciu miesięcy od daty pierwszego posiedzenia zarząd przyjmuje szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
3. Decyzje podjęte przez Agencję na mocy art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą być przedmiotem skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich lub może zostać przeciwko nim wniesiona skarga do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na warunkach określonych, odpowiednio, w art. 228 i 263 TFUE.
4. Przetwarzanie danych osobowych przez Agencję podlega rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁴⁸.

⁴⁵ Rozporządzenie (WE) nr 2099/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. ustanawiające Komitet ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniu Morza przez Statki (COSS) i zmieniające rozporządzenia dotyczące bezpieczeństwa na morzu i zapobiegania zanieczyszczeniom morza przez statki (Dz.U. L 324 z 29.11.2002, s. 1).

⁴⁶ Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385/58. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r. dostosowującym niektóre rozporządzenia i decyzje w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii.

⁴⁷ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

⁴⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki

Artykuł 38

Zwalczanie nadużyć finansowych

1. Aby ułatwić zwalczanie nadużyć finansowych, korupcji i innych nielegalnych działań zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013, Agencja przyjmuje odpowiednie przepisy mające zastosowanie do wszystkich pracowników Agencji.
2. Europejski Trybunał Obrachunkowy jest uprawniony do przeprowadzania kontroli, na podstawie dokumentów i na miejscu, obejmujących wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Agencji unijne środki finansowe.
3. Zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 OLAF może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy doszło do nadużyć finansowych, korupcji lub jakichkolwiek innych nielegalnych działań naruszających interesy finansowe Unii w związku z dotacją lub zamówieniem finansowanymi przez Agencję.
4. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1, 2 i 3 zawierane przez Agencję umowy o współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, składane przez nią zamówienia, zawierane przez nią umowy o udzielenie dotacji oraz decyzje o udzieleniu przez nią dotacji zawierają postanowienia wyraźnie upoważniające Europejski Trybunał Obrachunkowy, OLAF i EPPO do prowadzenia takich kontroli i dochodzeń zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami.

Artykuł 39

Przepisy bezpieczeństwa dotyczące ochrony informacji niejawnych oraz informacji szczególnie chronionych niebędących informacjami niejawnymi

Agencja przyjmuje własne przepisy bezpieczeństwa równoważne z przepisami bezpieczeństwa Komisji dotyczącymi ochrony informacji niejawnych UE (EUCI) oraz szczególnie chronionych informacji jawnych, zgodnie z decyzjami Komisji (UE, Euratom) 2015/443⁴⁹ i 2015/444⁵⁰. Przepisy Agencji w zakresie bezpieczeństwa muszą obejmować przepisy dotyczące wymiany, przetwarzania i przechowywania takich informacji.

Artykuł 40

Odpowiedzialność

1. Umowną odpowiedzialność Agencji określa ustawodawstwo mające zastosowanie do danej umowy.

organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁴⁹ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41).

⁵⁰ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

2. Do wydawania wyroków na podstawie klauzuli arbitrażowej zamieszczonej w umowie zawartej przez Agencję właściwy jest Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
3. W przypadku odpowiedzialności pozaumownej Agencja naprawia szkodę wyrządzoną przez jej jednostki lub jej pracowników przy wykonywaniu ich obowiązków zgodnie z zasadami ogólnymi wspólnymi dla ustawodawstw państw członkowskich.
4. Do orzekania w sporach dotyczących odszkodowania za szkody, o których mowa w ust. 3, właściwy jest Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
5. Odpowiedzialność osobistą personelu wobec Agencji regulują przepisy określone w regulaminie pracowniczym lub warunkach zatrudnienia mające do niego zastosowanie.

Artykuł 41

Ocena i przegląd

1. Nie później niż 5 lat od dnia [data wejścia w życie], a następnie co 5 lat Komisja przeprowadza ocenę w celu zbadania w szczególności wpływu, skuteczności i efektywności Agencji oraz jej metod pracy. W ramach tej oceny uwzględnia się w szczególności ewentualną potrzebę zmodyfikowania mandatu Agencji i skutki finansowe takich modyfikacji.
2. Komisja przekazuje sprawozdanie z oceny wraz z wnioskami dotyczącymi sprawozdania do Parlamentu Europejskiego, Rady i zarządu. Ustalenia z oceny podaje się do wiadomości publicznej.
3. W ramach co drugiej oceny dokonuje się także oceny wyników osiągniętych przez Agencję z uwzględnieniem jej celów, mandatu i zadań. Jeśli Komisja uzna, że dalsze działanie Agencji w odniesieniu do powierzonych jej celów, mandatu i zadań nie jest już uzasadnione, może wnioskować o stosowną zmianę lub uchylenie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 42

Dochodzenia administracyjne prowadzone przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich

Działania Agencji podlegają dochodzeniom prowadzonym przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich zgodnie z postanowieniami art. 228 TFUE.

Artykuł 43

Przepisy przejściowe

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 niniejszego rozporządzenia członkowie rady administracyjnej powołani na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1406/2002 przed dniem [data wejścia w życie] pozostają na swoim stanowisku jako członkowie zarządu do czasu wygaśnięcia ich kadencji, bez uszczerbku dla praw każdego z państw członkowskich w zakresie mianowania nowych przedstawicieli.
2. Dyrektor wykonawczy Agencji mianowany na podstawie art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1406/2002 pozostaje na powierzonym mu stanowisku dyrektora wykonawczego, pełniąc zadania i obowiązki przewidziane w art. 23 niniejszego rozporządzenia. Jeżeli decyzja w sprawie przedłużenia

mandatu dyrektora wykonawczego zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1406/2002 zostanie przyjęta przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, czas trwania rozszerzonego mandatu wyniesie 5 lat. Pozostałe warunki umowy pozostają niezmienione.

4. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia pozostaje bez uszczerbku dla wszystkich umów o pracę obowiązujących w dniu [data wejścia w życie].

.

Artykuł 44

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 1406/2002 traci moc.

Artykuł 45

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI – „AGENCJE”

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1406/2002

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa

Mobilność i transport – bezpieczeństwo morskie

1.3. Wniosek dotyczy

☐ nowego działania

☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁵¹

☒ przedłużenia bieżącego działania

☐ połączenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(-e)

Ogólnym celem jest zaproponowanie nowego rozporządzenia ustanawiającego Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA). Celem EMSA jest promowanie i ustanowienie wysokiego, jednolitego i skutecznego poziomu bezpieczeństwa morskiego, zmierzającego do wyeliminowania wypadków, zapewnienia ochrony na morzu, redukcji emisji gazów cieplarnianych ze statków oraz zrównoważonego rozwoju sektora morskiego, a także zapobieganie zanieczyszczeniom pochodzącym ze statków i reagowanie na nie oraz reagowanie na zanieczyszczenia morza spowodowane przez instalacje naftowe i gazowe.

Dalsze cele Agencji obejmują promowanie cyfryzacji sektora morskiego poprzez ułatwianie elektronicznej transmisji danych wspierającej uproszczenie, a także dostarczanie Komisji i państwom członkowskim zintegrowanych systemów i usług w zakresie nadzoru morskiego i morskiej orientacji sytuacyjnej.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(-e)

Cele szczegółowe tego przeglądu są następujące:

lepsze osadzenie i odzwierciedlenie obecnych zadań i celów EMSA w rozporządzeniu ją ustanawiającym, tak aby EMSA posiadała prawny mandat do ich wypełniania i wspierania państw członkowskich i Komisji niezbędną pomocą techniczną, operacyjną i naukową służącą zapewnieniu bezpieczeństwa morskiego i ochrony na morzu oraz transformacji ekologicznej i cyfrowej sektora, przy jednoczesnym zapewnieniu, by rozporządzenie ustanawiające EMSA zawierało rozwiązania nieulegające dezaktualizacji, przez nadanie mu elastyczności pozwalającej na włączenie do niego nowych zadań odpowiadających zmieniającym się

⁵¹

O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

potrzebom sektora morskiego oraz zagwarantowaniu EMSA odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych, jakie są niezbędne do wypełniania jej roli.

Obecny przegląd (i ocena skutków finansowych regulacji) obejmuje całkowity wpływ na budżet nowego rozporządzenia ustanawiającego EMSA, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1406/2002, a także wpływ na budżet (i) zmiany dyrektywy 2009/21/WE w sprawie zgodności z wymaganiami dotyczącymi państwa bandery; (ii) zmiany dyrektywy 2009/16/WE w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu; (iii) zmiany dyrektywy 2009/18/WE regulującej dochodzenia w sprawach wypadków oraz (iv) zmiany dyrektywy 2005/35/WE w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków. Wpływ czterech wymienionych wniosków na budżet opisano bardziej szczegółowo w poszczególnych ocenach skutków finansowych regulacji.

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Oczekuje się, że rozporządzenie to odzwierciedli większą rolę, jaką EMSA odgrywa w sektorze morskim, w którym od 2013 r. zaszły znaczne zmiany. Ma ono zapewnić EMSA elastyczność w dostosowywaniu zakresu jej działań bez ograniczania podstawowej misji Agencji.

Zgodnie z założeniem rozporządzenie zapewni EMSA możliwość najskuteczniejszego wspierania sektora morskiego UE w radzeniu sobie z podwójną transformacją, przed którą stoi w odniesieniu do tematów zrównoważonego rozwoju i cyfryzacji, a jednocześnie sprawi, że mandat nie będzie ulegał dezaktualizacji, aby sprostać przyszłym wyzwaniom.

1.4.4. *Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Skuteczność proponowanego rozporządzenia w odniesieniu do celu szczegółowego nr 1 zostanie określona na podstawie rocznych i wieloletnich wyników i realizacji przez Agencję każdego z jej zadań, jak wskazano w rocznym jednolitym dokumencie programowym i skonsolidowanym rocznym sprawozdaniu z działalności.

Skuteczność proponowanego rozporządzenia w odniesieniu do celu szczegółowego nr 2 zostanie określona na podstawie liczby wniosków i nowych zadań, które zostaną przydzielone EMSA w kolejnych latach.

Skuteczność proponowanego rozporządzenia w odniesieniu do celu szczegółowego nr 3 zostanie określona na podstawie wyników działalności Agencji zgodnie z rocznym jednolitym dokumentem programowym i skonsolidowanym rocznym sprawozdaniem z działalności.

Ogólna skuteczność proponowanego rozporządzenia będzie monitorowana co 5 lat w ramach proponowanej oceny Agencji, natomiast Komisja będzie wydawać opinię na temat jednolitego dokumentu programowego Agencji, który obejmuje roczny i wieloletni program prac oraz zasoby przydzielone na każde z zadań Agencji.

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

1) W odniesieniu do zmiany dyrektywy 2009/21/WE w sprawie wymagań dotyczących państwa bandery:

EMSA będzie zobowiązana do wdrożenia rozwiązań technicznych w zakresie rejestru certyfikatów elektronicznych, zgłaszania certyfikatów elektronicznych i elektronicznych protokołów inspekcji przeprowadzanych przez państwo bandery, a także narzędzi do weryfikacji i opracowywania nowych modułów. EMSA będzie również zobowiązana do opracowania mechanizmu i wzoru na potrzeby zgłaszania informacji i statystyk oraz wprowadzenia wspólnego programu budowania zdolności i zharmonizowanych szkoleń (po uzyskaniu kwalifikacji) dla inspektorów lub rzeczoznawców lub audytorów państwa bandery, poprzez opracowanie wspólnych programów nauczania dla inspektorów z państw bandery i szkolenie inspektorów z państw bandery w zakresie nowych technologii, w tym między

innymi paliw odnawialnych i niskoemisyjnych, które są szczególnie istotne w świetle pakietu „Gotowi na 55”, oraz automatyzacji.

Do 2025 r. konieczny będzie 1 dodatkowy EPC w celu opracowania nowego modułu na potrzeby certyfikatów elektronicznych oraz 1 dodatkowy EPC w celu zapewnienia specjalistycznych umiejętności informatycznych i wiedzy dotyczącej morza w Służbie Wsparcia Morskiego. Wpływ na budżet zmiany dyrektywy 2009/21/WE w sprawie wymagań dotyczących państwa bandery jest uwzględniony w bieżącej ocenie skutków finansowych regulacji. Zmiana dyrektywy 2009/21/WE w sprawie wymagań dotyczących państwa bandery będzie obejmowała oddzielną ocenę skutków finansowych regulacji zapewniającą bardziej szczegółowe informacje.

2) W odniesieniu do zmiany dyrektywy 2009/16/WE w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu:

EMSA będzie zobowiązana do organizowania szkoleń dla oficerów kontroli państwa portu w odniesieniu do dużych statków rybackich ze szczególnym uwzględnieniem odpowiednich wytycznych UE oraz do opracowania odpowiednich kursów. EMSA będzie również zobowiązana do opracowania modułu THETIS dotyczącego statków rybackich oraz wspólnego programu nauczania w zakresie kontroli statków rybackich przeprowadzanej przez państwo portu, który obejmie wszystkie odpowiednie instrukcje i wytyczne.

EMSA będzie zobowiązana do organizowania szkoleń dla oficerów kontroli państwa portu w zakresie korzystania z elektronicznych świadectw ustawowych i będzie musiała opracować narzędzie walidacji i repozytorium.

EMSA będzie zobowiązana do opracowania lepszych narzędzi szkoleniowych/budowania zdolności dla oficerów kontroli państwa portu w zakresie nowych technologii, w tym między innymi paliw odnawialnych i niskoemisyjnych, które są szczególnie istotne w świetle pakietu „Gotowi na 55”, oraz automatyzacji, poprzez ulepszenie internetowych narzędzi szkoleniowych EMSA i zatrudnienie ekspertów.

Do 2025 r. potrzebne będą 2 ekwiwalenty pełnego czasu pracy, aby wspierać zadania EMSA w zakresie opracowywania narzędzi. Wpływ na budżet zmiany dyrektywy 2009/16/WE w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu jest uwzględniony w bieżącej ocenie skutków finansowych regulacji. Zmiana dyrektywy 2009/16/WE w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu będzie obejmowała oddzielną ocenę skutków finansowych regulacji zapewniającą bardziej szczegółowe informacje.

3) W odniesieniu do zmiany dyrektywy 2009/18/WE regulującej dochodzenia w sprawach wypadków:

EMSA będzie zobowiązana do zorganizowania dodatkowych szkoleń w zakresie paliw odnawialnych i niskoemisyjnych (ryzyko, wykorzystanie na pokładzie, ochrona statku itp.) w ramach wsparcia inicjatyw wchodzących w skład pakietu „Gotowi na 55”, ale także w zakresie: czynnika ludzkiego, prowadzenia zautomatyzowanego statku, analizy bezpieczeństwa (w celu zachęcenia państw członkowskich do lepszego wykorzystania danych dotyczących wypadków), kryminalistyki (zdjęcia, pobieranie próbek itp.), zdarzeń (pożar, wypadki nawigacyjne, uszkodzenia sprzętu, działalność zawodowa itp.) oraz przepisów RODO.

EMSA zapewni również narzędzia operacyjne i sprzęt podczas indywidualnego dochodzenia, takie jak ROV (zdalnie sterowany pojazd podwodny), zdalnie kierowany bezzałogowy system powietrzny (bezzałogowe statki powietrzne), roboty (np. w celu uzyskania dostępu do

uszkodzonych obszarów, zamkniętych przestrzeni itp.), urządzenia VDR (rejestrator danych z podróży), oprogramowanie takie jak MADAS (zestawy analityczne do danych dotyczących wypadków morskich); zasoby *ad hoc* (laboratoria naukowe, badania zbiorników); usługi *ad hoc* (symulacja 3D pożaru, utrata kontenerów itp.). Wsparcie to będzie opierać się na istniejących usługach świadczonych przez EMSA w różnych obszarach (jak przedstawiono powyżej, bezzałogowe statki powietrzne, bezzałogowe pojazdy podwodne, szkolenia w zakresie obrazowania satelitarnego itp.) i będzie udzielane według kolejności zgłoszeń. W dłuższej perspektywie i w zależności od doświadczenia we wdrażaniu zasoby EMSA zostaną odpowiednio dostosowane.

EMSA zapewni także wysoce wyspecjalizowane wsparcie analityczne podczas indywidualnych dochodzeń w sprawie bardzo poważnych wypadków morskich ze strony ekspertów „standardowego” i „wysokiego szczebla” z EMSA, do których mogą należeć między innymi analitycy behawioralni, psychologowie i inni specjaliści.

Do 2025 r. potrzebne będą 2 ekwiwalenty pełnego czasu pracy, aby zapewnić wsparcie operacyjne i analityczne w zakresie nowych zadań EMSA. Wpływ na budżet zmiany dyrektywy 2009/18/WE regulującej dochodzenia w sprawach wypadków jest uwzględniony w bieżącej ocenie skutków finansowych regulacji. Zmiana dyrektywy 2009/18/WE regulującej dochodzenia w sprawach wypadków będzie obejmowała oddzielną ocenę skutków finansowych regulacji zapewniającą bardziej szczegółowe informacje.

4) W odniesieniu do zmiany dyrektywy 2005/35/WE w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków:

EMSA będzie zobowiązana do ustanowienia dodatkowych usług monitorowania satelitarnego na potrzeby organów państw członkowskich z uwagi na rozszerzenie zakresu dyrektywy oraz do zmodernizowania usługi CleanSeaNet w celu zapewnienia możliwości lepszego monitorowania i wykrywania zanieczyszczeń. EMSA będzie zobowiązana do przygotowania szkoleń i sporządzenia wytycznych, a także dbania o ich regularne aktualizowanie. Opracuje również kanał zewnętrznego zgłaszania nieprawidłowości dla sygnalistów służący do przekazywania informacji na temat potencjalnych nielegalnych zrzutów oraz rozwinięte zintegrowane usługi morskie. EMSA będzie również zobowiązana do opracowania i utrzymywania nowego narzędzia sprawozdawczego, aby umożliwić państwom członkowskim zgłaszanie każdego przypadku zanieczyszczenia pochodzącego ze statków, a także do utworzenia strony internetowej w celu zagwarantowania podawania informacji na temat zanieczyszczeń pochodzących ze statków do wiadomości publicznej.

Łącznie świadczenie dodatkowych usług monitorowania satelitarnego będzie wiązało się z koniecznością zapewnienia dodatkowych dziewięciu EPC, natomiast trzy dodatkowe EPC będą potrzebne na wsparcie rozwoju zintegrowanych usług morskich. Zatrudnienie odpowiadające jednemu z tych dodatkowych EPC dotyczy kolejnych WRF. Wpływ na budżet zmiany dyrektywy 2005/35/WE w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków jest uwzględniony w bieżącej ocenie skutków finansowych regulacji. Zmiana dyrektywy 2005/35/WE w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków będzie obejmowała oddzielną ocenę skutków finansowych regulacji zapewniającą bardziej szczegółowe informacje.

Potrzebne zasoby zgodnie z pkt 1–4 odzwierciedlono w poszczególnych ocenach skutków finansowych regulacji towarzyszących odpowiednim wnioskom ustawodawczym.

5) W odniesieniu do nowego rozporządzenia uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1406/2002:

EMSA będzie musiała zrealizować poniższe dodatkowe rozszerzone zadania:

EMSA będzie potrzebować 2 EPC w 2025 r. i 2 dodatkowych EPC od 2026 r., aby wspierać państwa członkowskie i Komisję w dyskusjach na szczelnie IMO na temat paliw alternatywnych i ich wdrożenia, w tym zagrożeń związanych z bezpieczeństwem wynikających z tych zmian. Agencja będzie musiała zintensyfikować badania i zwiększyć liczbę corocznych badań. W kolejnych WRF będzie potrzebny jeden dodatkowy EPC.

Od 2026 r. potrzebny będzie jeden EPC w celu zintensyfikowania prac nad cyberbezpieczeństwem w sektorze transportu morskiego, w szczególności w celu opracowania wytycznych i ułatwienia wymiany wiedzy eksperckiej między państwami członkowskimi.

Całodobowe centrum morskiej orientacji sytuacyjnej będzie musiało wzmocnić swoje działania i rozszerzyć swoją obecną działalność, aby reagować na nowe potrzeby w obszarach ochrony środowiska i bezpieczeństwa, również w nowym kontekście geopolitycznym, pomagając państwom członkowskim i Komisji na żądanie w sytuacjach nadzwyczajnych, takich jak nałożenie sankcji. Agencja będzie potrzebować 8 EPC na opracowanie niezbędnej infrastruktury informatycznej dla tego centrum już w 2025 r., ukończenie jej do 2027 r. i jej obsługę. W kolejnych WRF będą potrzebne dodatkowe 3 EPC.

Oczekuje się, że dzięki dodatkowym 3 EPC Agencja udzieli wsparcia we wdrażaniu europejskiego systemu morskich pojedynczych punktów kontaktowych, pomagając w opracowaniu odpowiednich zbiorów danych i infrastruktury informatycznej.

Oczekuje się również, że Agencja zajmie się wdrażaniem autonomicznych statków (MASS), przeprowadzając dalsze analizy oparte na analizie ryzyka, do czego w kolejnych WRF będzie potrzebny 1 EPC.

Wpływ na budżet nowego rozporządzenia uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1406/2002 jest uwzględniony w bieżącej ocenie skutków finansowych regulacji.

- 1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Przyczyny działania na poziomie europejskim (*ex ante*)

Obecne zaangażowanie UE (zadania EMSA) określono w rozporządzeniu (WE) nr 1406/2002 ustanawiającym EMSA. Ponadto na podstawie licznych dyrektyw, takich jak unijny system handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS), dyrektywa (UE) 2019/883 w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków, rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 w sprawie recyklingu statków oraz rozporządzenia (UE) 2015/757 w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego, przyznano EMSA bezpośrednie lub pośrednie zadania.

Podobnie w ramach przeglądu uwzględniono obecne zmiany dyrektywy 2009/21/WE w sprawie zgodności z wymaganiami dotyczącymi państwa bandery, dyrektywy 2009/16/WE w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu, dyrektywy 2009/18/WE ustanawiającej podstawowe zasady regulujące dochodzenia w sprawach wypadków w sektorze transportu morskiego oraz dyrektywy 2005/35/WE w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków oraz wprowadzenia sankcji w przypadku naruszeń prawa, w związku z którymi EMSA otrzyma nowe zadania.

Celem obecnego rozporządzenia jest połączenie wszystkich istniejących zadań Agencji w jednym akcie prawnym i rozszerzenie roli EMSA na obszary, w których jest to uzasadnione.

Oczekiwana wygenerowana unijna wartość dodana (*ex post*)

W ramach przeglądu rozporządzenia podkreślono wartość dodaną EMSA w zakresie jej roli w prowadzeniu systemów na szczeblu UE, takich jak SafeSeaNet, THETIS i, choć w mniejszym stopniu, bazy danych EMCIP do celów badania wypadków, oraz promowania ich rozwoju. W tym kontekście w ramach oceny adekwatności zalecono dalsze rozwijanie zdolności EMSA, z naciskiem na promowanie systemów cyfrowych, aplikacji i baz danych EMSA oraz inwestowanie w nie.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Z oceny rozporządzenia EMSA wynika wartość dodana Agencji.

Celem niniejszej inicjatywy jest rozwiązanie wskazanych problemów, w szczególności:

mandat EMSA nie odzwierciedla we właściwy sposób obecnego zakresu prowadzonych przez nią działań ze względu na zmieniające się potrzeby sektora morskiego i nowe ramy regulacyjne UE w tej dziedzinie;

przepisy administracyjne i finansowe związane z tym mandatem nie odzwierciedlają najnowszych ram regulacyjnych UE dotyczących zarządzania agencjami; oraz

EMSA dysponuje ograniczonymi zasobami, z których musi finansować zarówno swoje bieżące zadania, jak i nowe zadania i działania wynikające z potrzeb sektora, takich jak zielona transformacja, lub ze zmian legislacyjnych, takich jak nowy pakiet dotyczący bezpieczeństwa morskiego.

1.5.4. *Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami*

Proponowana zmiana jest głównym wynikiem komunikatu Komisji w sprawie strategii na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności, w którym przedstawiono wizję UE dotyczącą przyszłego systemu transportu. W strategii ogłoszono, że w 2022 r. Komisja planuje rozpocząć szeroko zakrojony przegląd obowiązującego prawodawstwa, w tym zmianę mandatu Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego (w ramach inicjatywy przewodniej 10 – Poprawa bezpieczeństwa i ochrony transportu).

Proponowana zmiana stworzy synergię z kilkoma elementami unijnych ram regulacyjnych, w szczególności z dyrektywą 2009/21/WE w sprawie zgodności z wymaganiami dotyczącymi państwa bandery, dyrektywą 2009/16/WE w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu, dyrektywą 2009/18/WE regulującą dochodzenia w sprawach wypadków i dyrektywą 2005/35/WE w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków.

Wniosek jest zgodny z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi, chociaż będzie wymagał przeprogramowania w ramach działu 1 w odniesieniu do rocznego wkładu na rzecz EMSA. Wzrost środków dla EMSA zostanie zrekompensowany przez wyrównawcze zmniejszenie zaprogramowanych wydatków w ramach instrumentu „Łącząc Europę” – Transport (02 03 01) zgodnie z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.

1.5.5. *Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków*

Wpływ niniejszej inicjatywy na budżet odnosi się do dodatkowych zasobów niezbędnych do realizacji nowych zadań przydzielonych EMSA w następstwie zmiany kilku dyrektyw, a także

rozszerzenia dyrektyw już istniejących. Są to nowe zadania dla EMSA, które zyskają charakter stały, natomiast istniejące zadania nie ulegną ograniczeniu ani częściowemu zniesieniu. Dodatkowemu zapotrzebowaniu na zasoby ludzkie będzie można w niektórych przypadkach sprostać poprzez przegrupowanie, podczas gdy w innych przypadkach nie będzie to możliwe. W przypadku dalszych rozszerzonych zadań (takich jak pomoc w monitorowaniu uznanych organizacji) potrzebom w zakresie zasobów ludzkich będzie można sprostać poprzez przesunięcie 2 EPC w 2027 r. Kolejne 5 EPC zostanie przesuniętych w kolejnych WRF, aby pomóc w realizacji rozszerzonych zadań, takich jak pomoc w zarządzaniu kryzysowym, analiza ryzyka dla bezpieczeństwa pod kątem przyszłych tendencji oraz wsparcie środków zapewniania gotowości dla instalacji naftowych i gazowych. Zapotrzebowaniu na zasoby ludzkie w przypadku pozostałych zadań nie można sprostać poprzez przegrupowanie, zaś dodatkowe potrzeby budżetowe zostaną zaspokojone dzięki kompensacji w ramach istniejących programów zarządzanych przez DG MOVE zgodnie z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi. Wzrost środków dla EMSA zostanie zrekompensowany przez wyrównawcze zmniejszenie zaprogramowanych wydatków w ramach instrumentu „Łącząc Europę” – Transport (02 03 01) zgodnie z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

☐ Ograniczony czas trwania

- ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

☒ Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r. *[nie dotyczy]*
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane metody wykonania budżetu⁵²

☐ Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję za pośrednictwem

- ☐ agencji wykonawczych

☐ Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

☒ Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- ☒ organom, o których mowa w art. 70 i 71;
- ☐ organom prawa publicznego;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ podmiotom lub osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

Uwagi

Zarządzanie proponowanym rozporządzeniem będzie prowadzone przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego i Komisję Europejską, która będzie ją odpowiednio nadzorować.

⁵² Szczegóły dotyczące metod wykonania budżetu oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na stronie BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

W rozporządzeniu przewiduje się ocenę, która dotyczy w szczególności wpływu, skuteczności i efektywności EMSA i jej metod pracy, a także może dotyczyć kwestii ewentualnej potrzeby dokonania zmian w strukturze, funkcjonowaniu, obszarze działania i zadaniach EMSA oraz skutków finansowych wszelkich takich zmian. Po przeprowadzeniu tej oceny Komisja będzie pozyskiwać dane od swoich przedstawicieli na posiedzeniach zarządu Agencji oraz poprzez nadzorowanie pracy EMSA we współpracy z państwami członkowskimi. Zarząd powinien nadawać ogólny kierunek działaniom Agencji i ściślej uczestniczyć w monitorowaniu działań Agencji, aby wzmocnić nadzór nad kwestiami administracyjnymi i budżetowymi.

Dyrektor wykonawczy zorganizuje skuteczny system monitorowania, aby umożliwić porównywanie osiągnięć EMSA z jej celami i zadaniami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

Wszystkie agencje UE działają w ramach systemu ścisłego nadzoru obejmującego jednostkę audytu wewnętrznego, Służbę Audytu Wewnętrznego Komisji, radę administracyjną, Komisję, Trybunał Obrachunkowy i władzę budżetową. System ten, określony w rozporządzeniu ustanawiającym EMSA, nadal będzie stosowany.

2.2. Systemy zarządzania i kontroli

2.2.1. *Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli*

Wszystkie agencje UE działają w ramach systemu ścisłego nadzoru obejmującego jednostkę audytu wewnętrznego, Służbę Audytu Wewnętrznego Komisji, radę administracyjną, Komisję, Trybunał Obrachunkowy i władzę budżetową. System ten, określony w rozporządzeniu ustanawiającym EMSA, nadal będzie stosowany.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Komisja będzie ogólnie odpowiedzialna za składanie sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na temat wpływu, skuteczności i wydajności EMSA oraz jej praktyk roboczych, a także w razie potrzeby proponowanie zmian, natomiast Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego będzie odpowiadać za wykonywanie swoich działań i wdrożenie ram kontroli wewnętrznej.

Dyrektor wykonawczy zorganizuje skuteczny system monitorowania, aby umożliwić porównywanie osiągnięć EMSA z jej celami i zadaniami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. W tym celu opracowuje, w porozumieniu z Komisją i zarządem, odpowiednio dostosowane wskaźniki wyników pozwalające na skuteczną ocenę osiągniętych rezultatów. Zapewnia regularne dostosowywanie struktury organizacyjnej EMSA do zmieniających się potrzeb w ramach dostępnych zasobów finansowych i ludzkich. W tym zakresie dyrektor zarządzający ustanawia procedury przeprowadzania regularnych ocen, spełniające uznane normy zawodowe.

DG MOVE będzie stosować niezbędne kontrole zgodnie ze strategią nadzoru przyjętą w 2017 r. w sprawie stosunków dyrekcji generalnej z agencjami zdecentralizowanymi

i wspólnymi przedsięwzięciami. W ramach strategii DG MOVE monitoruje wskaźniki wykonania budżetu, zalecenia z audytu i kwestie administracyjne. Agencja przedstawia sprawozdanie dwa razy w roku. Kontrole prowadzone w zakresie nadzoru nad Agencją, a także powiązanego z nim zarządzania finansowego i budżetowego są zgodne ze strategią kontroli DG MOVE zaktualizowaną w 2022 r.

Dodatkowe zasoby oddane do dyspozycji EMSA zostaną objęte systemem kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem EMSA, który jest dostosowany do stosownych norm międzynarodowych i obejmuje szczególne rodzaje kontroli mające na celu zapobieganie konfliktom interesów i zapewnienie ochrony sygnalistom.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Zgodnie z proponowanym rozporządzeniem dodatkowe finansowanie zostanie zapewnione wyłącznie EMSA, która będzie zobowiązana do wykonywania zadań przydzielonych w następstwie zmiany dyrektywy 2009/21/WE w sprawie wymagań dotyczących państwa bandery, dyrektywy 2009/16/WE w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu, dyrektywy 2009/18/WE regulującą dochodzenia w sprawach wypadków i dyrektywy 2005/35/WE w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków.

EMSA ponosi pełną odpowiedzialność za wykonanie swojego budżetu, natomiast DG MOVE jest odpowiedzialna za regularne wpłacanie składek ustalonych przez władzę budżetową. Prawdopodobne ryzyko błędu przy płatności i przy zamykaniu jest na poziomie podobnym do tego związanego z dopłatami budżetowymi przekazywanymi Agencji.

Nie przewiduje się, aby dodatkowe zadania wynikające z proponowanego rozporządzenia doprowadziły do określonych dodatkowych kontroli. Przewiduje się zatem, że koszt kontroli DG MOVE (mierzony według relacji do wartości zarządzanych funduszy) pozostanie na stałym poziomie.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Zgodnie z podejściem Komisji EMSA stosuje zasady zwalczania nadużyć finansowych obowiązujące zdecentralizowane agencje UE. W marcu 2021 r. Agencja przyjęła zaktualizowaną strategię zwalczania nadużyć finansowych opartą na metodyce i wytycznych dotyczących strategii zwalczania nadużyć finansowych przedstawionych przez OLAF, a także na strategii zwalczania nadużyć finansowych DG MOVE. Zapewnia ona ramy obejmujące kwestie zapobiegania nadużyciom finansowym, ich wykrywania i warunków prowadzenia dochodzeń w ich sprawie na poziomie Agencji. EMSA nieustannie dostosowuje i ulepsza swoją politykę i działania w celu propagowania najwyższego poziomu uczciwości pracowników EMSA, wspierania skutecznego zapobiegania ryzyku nadużyć finansowych i jego wykrywania oraz ustanowienia odpowiednich procedur zgłaszania potencjalnych przypadków nadużyć finansowych i postępowania z nimi oraz ich wyników. W 2015 r. EMSA przyjęła ponadto politykę dotyczącą konfliktu interesów obowiązującą zarząd.

EMSA współpracuje ze służbami Komisji w zakresie kwestii związanych z zapobieganiem nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom. Komisja zapewni kontynuację i zacieśnienie tej współpracy.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn./niezróżn. ⁵³	państw EFTA ⁵⁴	krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących ⁵⁵	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
1	02 10 02	zróżn.	TAK	NIE	NIE	NIE

- Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnic	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład
-------------------	-----------------	----------------	-------

⁵³ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane.

⁵⁴ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

⁵⁵ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

h ram finansowyc h	Numer	Zrózn./niez różn.	państw EFTA	krajów kandydując ych i potencjaln ych krajów kandydując ych	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki⁵⁶

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych		1	Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa				
Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA)			Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028–2034	OGÓŁEM
Tytuł 1:	Środki na zobowiązania	(1)	1,727	4,992	5,163	43,323	55,205
	Środki płatności	(2)	1,727	4,992	5,163	43,323	55,205
Tytuł 2:	Środki na zobowiązania	(1a)					
	Środki płatności	(2a)					
Tytuł 3:	Środki na zobowiązania	(3a)	8,012	15,097	16,007	125,833	164,949
	Środki płatności	(3b)	8,012	15,097	16,007	125,833	164,949
OGÓŁEM środki dla EMSA	Środki na zobowiązania	= 1 + 1a + 3a	9,739	20,089	21,170	169,156	220,154
	Środki płatności	= 2 + 2a + 3b	9,739	20,089	21,170	169,156	220,154

Wpływ na budżet wykraczający poza obowiązujące WRF ma charakter orientacyjny, bez uszczerbku dla przyszłego porozumienia w sprawie WRF

⁵⁶ Synteza szacunkowego wpływu na wydatki obejmuje całkowity szacunkowy wpływ działań 1–5 opisanych w sekcji 1.5.1. Szacunkowy wpływ działań 1–4 odzwierciedlono również w poszczególnych ocenach skutków finansowych regulacji towarzyszących odpowiednim wnioskom ustawodawczym.

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)	OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna: <.....>							
• Zasoby ludzkie							
• Pozostałe wydatki administracyjne							
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <.....>	Środki						

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)								
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028–2034	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	9,739	20,089	21,170	169,156	220,154
	Środki na płatności	9,739	20,089	21,170	169,156	220,154

Wpływ na budżet wykraczający poza obowiązujące WRF ma charakter orientacyjny, bez uszczerbku dla przyszłego porozumienia WRF w sprawie

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki EMSA

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

kwoty w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)						OGÓŁEM	
	PRODUKT																	
	↓	Rodzaj ⁵⁷	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁵⁸																		
- Produkt																		
- Produkt																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 1 – suma częściowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma częściowa																		

⁵⁷ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).
⁵⁸ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(-e) ...”.

KOSZT OGÓŁEM																
---------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

W stosownych przypadkach kwoty odzwierciedlają sumę wkładu Unii na rzecz agencji i innych dochodów agencji (opłat i należności).

3.2.3. Szacunkowy wpływ na zasoby ludzkie EMSA

3.2.3.1. Streszczenie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku). W stosownych przypadkach kwoty odzwierciedlają sumę wkładu Unii na rzecz agencji i innych dochodów agencji (opłat i należności).

	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028–2034	OGÓŁEM
--	-------------	-------------	-------------	------------------	--------

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AD)	1,368	4,104	4,275	35,910	45,657
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AST)	0,086	0,342	0,342	3,591	4,361
Personel kontraktowy	0,273	0,546	0,546	3,822	5,187
Oddelegowani eksperci krajowi					

OGÓŁEM	1,727	4,992	5,163	43,323	55,205
---------------	--------------	--------------	--------------	---------------	---------------

Wpływ na budżet wykraczający poza obowiązujące WRF ma charakter orientacyjny, bez uszczerbku dla przyszłego porozumienia w sprawie WRF.

Zapotrzebowanie na pracowników (EPC):

	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028–2034	OGÓŁEM
--	-------------	-------------	-------------	------------------	--------

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AD)	16	24	25	30	30
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AST)	1	2	2	3	3
Personel kontraktowy	6	6	6	6	6
Oddelegowani eksperci krajowi					

OGÓŁEM	23	32	33	39	39
---------------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------

Wpływ na budżet wykraczający poza obowiązujące WRF ma charakter orientacyjny, bez uszczerbku dla przyszłego porozumienia w sprawie WRF.

EMSA rozpocznie przygotowania do procesu rekrutacyjnego niezwłocznie po przyjęciu niniejszego wniosku. Koszty oszacowano przy założeniu, że od 1 lipca 2025 r. zatrudnieni zostaną pracownicy świadczący pracę w wymiarze odpowiadającym 23 EPC. Oznacza to, że w pierwszym roku konieczne będzie pokrycie zaledwie 50 % kosztów związanych z zasobami ludzkimi.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie macierzystej DG

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)		
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
20 01 02 01 i 20 01 02 02 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)							
20 01 02 03 (w delegaturach)							
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)⁵⁹							
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)							
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)							
Linia budżetowa (określić) ⁶⁰	- w centrali ⁶¹						
	- w delegaturach						
01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (CA, SNE, INT – bezpośrednie badania naukowe)							

⁵⁹ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

⁶⁰ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

⁶¹ Głównie w odniesieniu do funduszy polityki spójności UE, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury (EFMRA).

Inna linia budżetowa (określić)							
OGÓŁEM							

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	
Personel zewnętrzny	

Opis metody obliczenia kosztów ekwiwalentów pełnego czasu pracy powinien zostać zamieszczony w załączniku V pkt 3.

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☒ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Zadania przydzielone EMSA będą wymagały przeprogramowania linii budżetowej dotyczącej rocznego wkładu na rzecz Agencji (02 10 02) zgodnie z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi. Wzrost środków dla EMSA zostanie zrekompensowany przez wyrównawcze zmniejszenie zaprogramowanych wydatków w ramach instrumentu „Łącząc Europę” – Transport (02 03 01) zgodnie z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi. Wpływ na budżet wykraczający poza obowiązujące WRF ma charakter orientacyjny, bez uszczerbku dla przyszłego porozumienia w sprawie WRF.

- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych⁶².

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

⁶²

Zob. art. 12 i 13 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody inne

Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków
☐

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁶³						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)		
Artykuł ...								

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmuje.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

⁶³ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.